

Austria

راهنمای فارسی سفر به اتریش

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

راهنمای فارسی سفر به اتریش

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

www.safaridigar.com

”

سخن اول

با کتابی دیگر، از مجموعه کتاب های راهنمای گردشگری سفری دیگر، با شما هستیم. امیدواریم شماره های گذشته، مورد توجه شما عزیزان قرار گرفته باشد. شماره بیست و سوم را به کشور زیبای اتریش اختصاص داده ایم. زیبایی و طبیعت این کشور وصف نشدنی است. اگر در مورد سفر به اروپا، ویزا، رزرو هتل و ... نیاز به مشاوره دارید، با کارشناسان ما تماس بگیرید. ما با لبخند پاسخگوی شما هستیم. امیدواریم این شماره نیز مورد توجه شما عزیزان قرار گیرد. لطفا انتقادات و پیشنهادات را از طریق آدرس پست الکترونیکی info@safaridigar.com با ما در میان گذاشته و ما را در بهبود کیفیت مجموعه های بعدی یاری فرمایید.

آرشیو کتاب های الکترونیکی سفری دیگر، از طریق لینک زیر قابل دریافت است.

safaridigar.com/download

با تشکر

آژانس مسافرتی سفری دیگر

“

فهرست مطالب

پیشنهاد می‌کنیم صفحات کتاب را به ترتیب مطالعه کنید. اما اگر به دنبال موضوع خاصی هستید، می‌توانید با کلیک بر روی هر یک از گزینه های زیر وارد صفحه مربوط به آن شوید. در بخش انتهایی همه صفحات بخش بازگشت به فهرست مطالب وجود دارد، که با کلیک بر روی آن به این صفحه باز خواهید گشت.

۱ - اطلاعات عمومی اتریش

نگاهی به اتریش

جغرافیا

آب و هوا

پول و اقتصاد

فرهنگ مردم

زبان

دین و مذهب

جشن ها و جشنواره ها

تعطیلات رسمی

خرج و مخارج

غذا

۲ - شهر وین

نگاهی به وین

تاریخچه

آب و هوا

حمل و نقل

پیشنهاد سفر

جشنواره ها و رویداد ها

خرید

جاذبه های تفریحی و گردشگری

غذا

۳ - بخش های دیگر

تماس با ما

اینجا اتریش است!

نگاهی به اتریش

پارلمان اتریش را برگزار کردند. وقتی در ۱۹۱۴، یک ملی‌گرای صرب، ولیعهد اتریش و همسرش را در سارایوو ترور کرد، جنگ جهانی اول آغاز شد و امپراتوری اتریش مجارستان کنار آلمان و حکومت عثمانی وارد جنگ شد. پس از پایان جنگ در ۱۹۱۸، آخرین شاه خاندان هابسبورگ کناره‌گیری کرد و جمهوری اول اتریش شکل گرفت، اما این کشور هنوز تا آرامش فاصله داشت. در سال ۱۹۳۸، هیتلر با انجام همه‌پرسی تقلبی، اتریش را به حکومت رایش هیتلر ملحق کرد. وقتی جنگ جهانی دوم پایان یافت و هیتلر خودکشی کرد، متفقین، اتریش را بین خودشان تقسیم کردند، اما بالاخره در ۱۹۵۵ اتریش استقلال یافت و در ۱۹۹۵ هم به اتحادیه‌ی اروپا پیوست. اتریش امروز از نظر سرانه‌ی تولید ناخالص داخلی در رتبه‌ی دوازدهم جهان است و از اقتصادهای پیش‌رفته به شمار می‌آید. درآمد توریسم ۹ درصد تولید ناخالص داخلی اتریش را تشکیل می‌دهد و این کشور از این نظر هم در جایگاه دوازدهم جهان است.

جغرافیا

جمهوری اتریش با مساحت ۸۳۸۷۲ کیلومتر مربع کشوری است در قلب اروپای مرکزی و در خشکی محصور می‌باشد. در شمال با آلمان و جمهوری چک و اسلواکی و در شرق با مجارستان همسایه است. در جنوب به اسلونی و ایتالیا و در جنوب غرب به سوئیس و لیختن اشتاین محدود می‌گردد. مانند چند کشور دیگر در اروپای مرکزی با آب‌های آزاد جهانی و دریاها مرز مشترکی ندارد. رشته کوه‌های آلپ که از شرق به غرب در این کشور امتداد دارند، بیش از ۷۵ درصد خاک این سرزمین را در بر گرفته‌اند. زمین‌های نسبتاً کم‌ارتفاع و کوه‌های دلربا و با شکوه آلپ در غرب به دشت‌های کم‌ارتفاع رود دانوب و دشت وین در شرق کشور منتهی می‌شوند. بلندترین نقطه‌ی کوه‌های آلپ اتریش، کوه گروس گلوکنر با ۳۷۹۸ متر ارتفاع است. اکثر رودهای بزرگ این کشور همچون دانوب و انس و این از کوه‌های آلپ سرچشمه می‌گیرند و در مسیر خود مناطق دل‌انگیزی را خلق می‌کنند. بیشتر اراضی قابل کشت اتریش، در نواحی کم‌ارتفاع شمال و شمال شرقی واقع شده و بیش از نیمی از آن‌ها، به درختکاری و کشت علوفه اختصاص دارند. زمین‌های کم‌ارتفاع شرق اتریش متشکل است از تپه‌های کوتاه، آبیگر وین و ناحیه‌ای مسطح و ماندابی در کنار نوبیزیدلازه در مرز مجارستان.

اتریش یا -اگر رسمی‌تر بگوییم- جمهوری اتریش کشوری کوچک در اروپای مرکزی است؛ پلی میان اروپای شرقی و اروپای غربی با تاریخ و فرهنگی غنی. با این که اتریش کشور بزرگی نیست، نقش مهمی در تاریخ سیاسی، فرهنگ و هنر اروپا بازی کرده است. این کشور کانون موسیقی کلاسیک اروپا و زادگاه بسیاری از موسیقی‌دان‌های اسطوره‌ای این قاره است. علاوه بر این‌ها، سبک معماری خیره‌کننده‌ی رایج در اتریش و مناظر طبیعی کوه‌های آلپ هر بیننده‌ای را جادو می‌کنند.

زبان رسمی اتریشی‌ها آلمانی است، اما مردم بعضی مناطق این کشور به زبان‌های ترکی، صربی، کروات و مجارستانی هم حرف می‌زنند. تقریباً یک‌چهارم مردم اتریش در وین، پایتخت و بزرگ‌ترین شهر کشور، زندگی می‌کنند؛ شهری که به نفوذ فرهنگی و هنری و سطح بالای زندگی مشهور است و بی‌تردید به دیدنش می‌ارزد.

حدود ۴۵۰ سال پیش از میلاد مسیح بود که اقوام سلتی به سرزمینی آمدند که امروز اتریش نام دارد. پانزده سال پیش از میلاد مسیح، رومی‌ها هم از کوه‌های آلپ گذشتند، به این سرزمین آمدند و در جنوب رود دانوب امپراتوری خودشان را به وجود آوردند، اما امپراتوری رومی‌ها در قرن پنجم فرو پاشید و ژرمن‌ها، باواریایی‌ها و بعد امپراتوری کارولنژی‌ها بر اتریش سلطه یافتند.

در سال ۹۷۶ میلادی، حکومت اتریش به دست بابنبرگ‌ها افتاد که از اشراف‌زادگان باواریایی بودند، اما در همیشه روی یک پاشنه نمی‌چرخد و در سال ۱۲۴۶ آخرین دوک بارنبرگ در جنگ با مجارها مرد و خاندان هابسبورگ به قدرت رسید. هابسبورگ‌ها تا اوایل قرن بیستم در اتریش حکومت کردند، اما نباید از این موضوع نتیجه بگیرید که در این سال‌ها اتریش فراز و فرود نداشت. هابسبورگ‌ها در این چند قرن بحران‌های بزرگی مثل پیامدهای ظهور پروتستانیسیم، اشغال وین به دست ترک‌های عثمانی، جنگ هفت‌ساله با امپراتوری پروس، رشد روشن‌فکری و جمهوری خواهی در اروپا، انقلاب فرانسه و جنگ با ناپلئون را از سر گذراندند و با این که از همه‌ی این ماجراها جان سالم به در بردند، اما بسیاری از سرزمین‌هایشان را به دولت‌های دیگر باختند.

وقتی انقلاب فرانسه پیروز شد، تب جمهوری خواهی و مشروطه خواهی، مثل همه‌ی کشورهای دیگر اروپایی، در اتریش هم بالا گرفت و در ۱۸۴۸ اولین نشست

در اتریش، انواع آب و هوای محلی به دلیل اختلاف ارتفاع و جنبه های دیگر وجود دارد، اما اتریش از جمله مناطق آب و هوایی معتدل محسوب می شود که در هر فصل سال جای مناسبی برای سفر می باشد. شرق کشور خشک تر از غرب آن است و به طور کلی در زمستان سردتر، در تابستان گرم تر و در عین حال مرطوب تر از نواحی آلبی است. مناطقی که بیش از 3000 متر ارتفاع دارند، در تمامی سال پوشیده از برف هستند.

اتریش در منطقه معتدل و مسیر آب و هوایی اروپای میانه که از آب و هوای آتلانتیک و قاره ای تأثیر می پذیرد، قرار گرفته است. هر فصل سال نمایشگر دما و آب و هوای مخصوص همان فصل می باشد. در این منطقه بارش اندک، تابستان ها گرم و زمستان ها سرد معتدل می باشد. در مناطق کوهستانی آب و هوای پر بارش کوه های آلپ به چشم می خورد. زمستان در این مناطق طولانی می باشد. در مابقی استان ها آب و هوای مخصوص اروپا (آب و هوای میان دریا و قاره ای) دیده می شود که آب و هوای متأثر از آتلانتیک در جنوب و قاره ای جنوب شرقی را نیز در بر می گیرد.

پول و اقتصاد

با عضو شدن در اتحادیه اروپا، کشور اتریش از قوانین مالی و اقتصادی این اتحادیه پیروی کرده و یورو، واحد پول این اتحادیه را پذیرفته است. یک یورو برابر با 100 سنت است. اسکناس های چاپ شده و سکه های ضرب شده یورو تاکنون عبارتند از اسکناس های 5، 10، 20، 50، 100، 200 و 500 یورویی و سکه های 1 و 2 یورویی و 1، 2، 5، 10، 20 و 50 سنتی. اسکناس ها و سکه های یورو در تمام کشورهای اتحادیه اروپا وسیله پرداخت پول به شمار می روند. در کنار یورو در کشور اتریش سکه های یادگاری و نیز سکه های طلا نیز ضرب می شوند که تنها در اتریش در بازار رد و بدل می شوند.

اسکناس ها و سکه های واحد قدیم پول اتریش یعنی شیلینگ را می توان اغلب بدون پرداخت کارمزد در بانک ملی اتریش با اسکناس ها و سکه های یورو تعویض نمود. واحدهای قدیمی پول سایر کشورهای اتحادیه اروپا، دیگر در بانک های اتریش قابل تعویض نیستند. جهت تبدیل سایر پول های خارجی، نرخ خرید و فروش ارز تعیین می شود. واحدهای پول داخلی یا خارجی را می توان به میزان نامحدود از کشور وارد یا خارج نمود.

طبق آخرین آمار بانک جهانی، اتریش پس از کشورهای سوئیس، دانمارک، سوئد،

آمریکا، آلمان و ژاپن در مکان هفتم ثروتمندترین کشورهای جهان قرار گرفته است. در طول تاریخ معاصر، آلمان، همواره اصلی ترین شریک اقتصادی اتریش بوده است، ولی پیوستن اتریش به اتحادیه ی اروپا در سال 1995 تعاملات اقتصادی این کشور با سایر اعضای اتحادیه را به شدت استحکام بخشیده است، به طوری که امروز اتریش در قلب اروپای مرکزی به عنوان یکی از اصلی ترین مراکز رشد اقتصادی و سرمایه گذاری و نیز شاه راهی برای ورود اعضای جدید اتحادیه اروپا (کشورهای اروپای شرقی) مطرح می باشد.

تکیه گاه اصلی اقتصاد اتریش، صنایع تولیدی آن شامل ماشین آلات و لوازم ترابری، محصولات آهن و فولاد، فرآورده های نفتی، سیمان و کاغذ است. منابع طبیعی اتریش متشکل است از سنگ آهن و منیزیت. همچنین امکان بالقوه تولید نیروی هیدروالکتریک و مهم ترین جنگل های اروپای مرکزی نیز در اتریش واقع می باشند.

اتریش با وجود این که حدود 90٪ از نیاز غذایی اش را خود تولید می کند، اما فقط 8٪ نیروی کار در بخش کشاورزی دارد. زمین قابل کشت شرق کشور دارای خاک حاصلخیزی است که محصول خوبی از غلات و انگور تولید می کند. تولید لبنیات در مراتع شرق و کوه های آلپ اقلام صادراتی مهمی را تشکیل می دهد. کوههای آلپ هم در تابستان و هم در زمستان بازدیدکنندگان را به خود جلب می کند و صنعت توریسم سهم مهمی از درآمد ارز خارجی را به خود اختصاص می دهد.

تولید ناخالص داخلی این کشور 319.7 میلیارد دلار است که 1.6 درصد آن در بخش کشاورزی، 30.4 درصد در بخش صنعت و 67.3 درصد در بخش خدمات تولید می شود. سه میلیون و 56 هزار نفر نیروی کار این کشور را تشکیل می دهند. نرخ بیکاری در این کشور 4.3 درصد است و 5.9 درصد از مردم آن زیر خط فقر زندگی می کنند. نرخ تورم در اتریش 1.9 درصد است.

محصولات صادراتی اتریش را ماشین آلات و تجهیزات، تجهیزات موتوری و وسایل نقلیه، کاغذ، محصولات فلزی، مواد شیمیایی، آهن و فولاد، منسوجات و مواد خوراکی است که به کشورهای آلمان (30.2 درصد)، ایتالیا (9 درصد)، آمریکا (5.9 درصد) و سوئیس (4.7 درصد) صادر می شود.

محصولات وارداتی این کشور شامل ماشین آلات و تجهیزات، وسایل نقلیه موتوری، مواد شیمیایی، محصولات فلزی و نفت و محصولات نفتی است که از کشورهای آلمان (45.5 درصد)، ایتالیا (هفت درصد)، سوئیس (4.5 درصد) و هلند (4.1 درصد) وارد می شود.

فرهنگ مردم

اتریش با جمعیتی در حدود 5/8 میلیون نفر بیش از هر چیز به مردمی با فرهنگ با استانداردهای بالای زندگی مشهور هستند. تقریباً یک چهارم از جمعیت کشور در وین، پایتخت اتریش و به نوعی پایتخت فرهنگی اروپا سکونت دارند.

نحوه لباس پوشیدن مردم فعلی اتریش شباهت بسیاری به پوشش آمریکایی ها دارد، به ویژه لباس های گرم آن ها. اتریشی ها تنها در مراسم و به مناسبت های خاص لباس های محلی، سنتی و یا ملی خود را می پوشند. در میان آداب و رسوم فعلی مردم اتریش، عاداتی نیز دیده می شود که سنتی نیستند، ولی راهشان را به میان فرهنگ اتریش باز نموده اند. این عادات مانند روز پدر، روز مادر و عادات دیگر که متأثر از آداب و رسوم سایر کشورها می باشد و یا چون جنبه تجاری پیدا می کنند از طریق رسانه های همگانی به فرهنگ کشورها آمده و ماندگار شده است.

زبان

زبان رسمی اتریش، آلمانی است و ۹۸٪ مردم این کشور به این زبان صحبت می کنند. در کنار آلمانی اقلیتی به زبان های کروات، اسلوونیایی و مجارستانی صحبت می کنند. البته کوه های شکفت انگیز و با عظمت آلپ باعث خلق گویش ها و لهجه های گوناگونی از زبان آلمانی در مناطق کوهستانی اتریش شده است. اکثریت مردم اتریش به گویش اتریشی - باواریایی صحبت می کنند. دستور زبان آلمانی در اتریش با قواعد زبانی که در آلمان به کار می رود، تفاوت هایی دارد که البته این تفاوت ها چندان قابل توجه نیست. آلمانی در کنار زبان های انگلیسی، دانمارکی، فنلاندی و هلندی به شاخه ی ژرمنی (Germanic) از خانواده ی بزرگ زبان های هندواروپایی تعلق دارد.

دین و مذهب

دین اصلی در اتریش مسیحیت کاتولیک است و در حدود 75 درصد از جمعیت این کشور پیرو کلیسای کاتولیک می باشند که البته این تعداد رو به کاهش است و تنها ۵ درصد مردم پروتستان هستند. نکته ی جالب این که پس از ظهور و اوج اصلاحات مذهبی توسط لوتر و کالوین و وجود نهضت پروتستان در شمال و مرکز آلمان، اتریش و منطقه باواریا در قرن هفده و هجده به کانون مبارزات ضد اصلاحات علیه پروتستان ها تبدیل شد. اگر چه با ظهور امپراتور ژوزف دوم در اواخر قرن 18 و اعلام آزادی ادیان افراط در حمایت از کلیسای کاتولیک کمتر شد، ولی کلیسای کاتولیک در اتریش حتی در زمان حال نیز از نفوذ بالایی برخوردار است.

حدود ۵۰۰ هزار نفر از جمعیت ۸ میلیونی اتریش را مسلمانان تشکیل می دهند که درصد قابل توجهی از آن ها را مهاجرانی از کشورهای ترکیه، شبه جزیره بالکان، ایران، کشورهای عربی، افغانستان، پاکستان و هند که از دهه هفتاد به این کشور سفر کرده اند، تشکیل می دهند. تعداد مسلمانان در اتریش در سال ۱۹۷۱ میلادی ۲۳ هزار نفر بوده است که این تعداد در سال ۱۹۹۱ به ۱۶۰ هزار مسلمان، در سال ۲۰۰۱ به ۳۳۵ هزار مسلمان و در سال ۲۰۱۰ به حدود ۵۰۰ هزار مسلمان رسیده است که این آمار نشان از افزایش تعداد مسلمانان و انتشار اسلام در اتریش در دهه های اخیر دارد.

جشن ها و جشنواره ها

- ژانویه

آغاز سال نو (اول ژانویه)

اتریشی ها سال نو را با نیویارزشابین (سلام نظامی سال نو) آغاز می کنند. در این مراسم، دسته های تفتنگ دار با لباس های سنتی و تاریخی در بسیاری از شهرهای کشور دور هم جمع می شوند و، اغلب با تفتنگ های قرن هفدهمی، تیر هوایی شلیک می کنند. البته برای دیدن این مراسم باید صبح خیلی زود بیدار شوید. هم چنین، به مناسبت شروع سال نو در سراسر اتریش کنسرت های موسیقی کلاسیک برگزار می کنند. ارکستر فیلارمونیک وین هم در همین روز معروف ترین کنسرت سالانه ی جهان، نیویارگ کنسرت، را در باشگاه موسیقی وین اجرا می کند.

فستیوال شب دوازدهم یا تجلی مسیح (۶ ژانویه)

در شب ۶ ژانویه، بچه های اتریشی در دسته های چهار نفره و با همراهی یک بزرگسال در خانه ی هم سایه ها را می زند، آواز کوتاهی درباره ی مسیح می خوانند، برای اهل خانه دعا می کنند و کمی پول برای مصارف خیریه از آن ها می گیرند.

- فوریه

فاشینگ (روزهای منتهی به روزه ی عید پاک)

فاشینگ یا کارناوال دوره ای از جشن ها و مهمانی های پیش از روزه ی عید پاک است. کارناوال در سنبه ی پیش از چهارشنبه ی خاکستر (اواخر ژانویه/اوایل فوریه) به اوج می رسد و بچه ها و بزرگ ترها با لباس های سنتی به مهمانی و جشن می روند یا در خیابان ها رژه می روند. اگر در این روزها در اتریش بودید، فاشینگ کراپفن را از دست ندهید؛ کلوچه ای خوش مزه که با مربا آن را پر کرده اند.

- مارس و آوریل

عید پاک (چهل روز بعد از آغاز روزه)

چهل روز بعد از آغاز دوره ی روزه داری کاتولیک ها، عید پاک می رسد. برخلاف کریسمس که به مراسمی تجاری تبدیل شده، عید پاک در اتریش هنوز حال و هوایی مذهبی دارد. در یکشنبه ی نخل (یکشنبه ی پیش از عید پاک) که بزرگداشت ورود پیروزمندانه ی مسیح به بیت المقدس است، مردم با مراسمی خاص، که در مناطق مختلف فرق می کند، به کلیسا می روند تا زندگیشان برکت بگیرد. در فاصله ی بین یکشنبه ی نخل و عید پاک، در همه ی شهرها و روستاها نمایش نامه هایی درباره ی مصائب مسیح اجرا می کنند و بچه ها هم با رنگ کردن تخم مرغ برای عید پاک آماده می شوند.

- مه

فیلیپناخت یا شب سنت فیلیپ (اول مه)

شب اول ماه مه شب سنت فیلیپ، قدیس حامی نظم، است. در این شب، جوان ترها به خیابان ها می روند و هر چیز اضافی یا نامنظمی را که در خیابان ها ببینند جمع می کنند و به کلیسای محل می برند. روز بعد، مردم به کلیسا می روند و وسایلشان را پیدا می کنند و پس می گیرند، اما باید جریمه ای بپردازند که صرف یک سازمان غیردولتی می شود.

- ژوئن

فرونلایخناشتاک (دومین پنج شنبه بعد از عید پنجاهه)

در این روز که از تعطیلات رسمی هم هست، مردم با لباس های بامزه یا سنتی در خیابان رژه می روند و مخصوصاً رژه ی مردم شهر سالزبورگ بسیار مشهور و پر طرفدار است.

شب نیمه تابستان (۲۱ ژوئن)

در این شب مردم در تپه ها یا کوه های اطراف محل زندگیشان آتش های بزرگ روشن می کنند و اغلب بساط باربیکیو و مهمانی در فضای باز هم به راه است.

- ژوئیه و اوت

روز سنت یاکوب (۲۵ ژوئیه)

سنت یاکوب قدیس حامی دهقانان و چوپان هاست. اتریشی ها، مخصوصاً سالزبورگی ها، برای این قدیس سنگ تمام می گذارند و حسابی این روز را جشن می گیرند. هم چنین، در این روز در قله ی کوه ۲۱۱۷ متری هاندشتاین هم مسابقه های کشتی برگزار می کنند.

فستیوال موسیقی (تابستان)

در طول تابستان، فستیوال سبک های موسیقی مختلف، از جاز و راک گرفته تا موسیقی کلاسیک، را در سراسر کشور خواهید دید.

- سپتامبر و اکتبر

برداشت محصول و شکرگزاری

با توجه به تفاوت شرایط آب و هوایی، کشاورزهای مناطق مختلف اتریش در زمان های گوناگونی، در اواخر تابستان یا اوایل پاییز، مراسم برداشت محصول و شکرگزاری را برگزار می کنند. اگر در این روزها سری به مناطق روستایی بزنید، می توانید بازارچه های محصولات محلی، رقص های سنتی و جشن های برداشت محصول را تماشا کنید.

روز همدی قدیسان (۳۱ اکتبر)

روز ۳۱ اکتبر، روز بزرگداشت همدی قدیسان و درگذشتگان است. تا چند سال پیش، اتریشی‌ها این روز را با مراسم ویژه‌ی خودشان می‌گذراندند، اما در سال‌های اخیر می‌توانید تأثیر هالووین آمریکایی‌ها را در این مراسم ببینید.

- نوامبر

شب ارواح (اول نوامبر)

در این شب، مردم سری به گورستان‌ها می‌زنند و روی قبر بستگان‌شان شمع و گل می‌گذارند. روز اول نوامبر هم پدرخوانده‌ها و مادرخوانده‌ها به فرزندخوانده‌هایشان هدیه می‌دهند که نوع این هدیه‌ها از منطقه‌ای به منطقه‌ی دیگر فرق می‌کند.

روز سنت مارتین (۱۱ نوامبر)

در این روز، بچه‌های کوچک با فانوس‌های دست‌ساز خودشان در خیابان‌ها دوره می‌افتند و آوازهای مخصوصی می‌خوانند. خیلی از مردم اتریش در این روز غذای مخصوصی به اسم سروایتکنودل با گوشت غاز درست می‌کنند و دور هم می‌خورند.

- دسامبر

روز سنت نیکولاس (۶ دسامبر)

سنت نیکلاس همان پاپائوئل اتریشی‌هاست، اما مسئول رساندن هدیه‌های کریسمس نیست، بلکه هدیه‌هایی کوچک به بچه‌های خوب می‌دهد. سنت نیکلاس با بغلی پر از هدیه‌هایی مثل میوه، آجیل و شیرینی از خانه‌ای به خانه‌ی دیگر می‌رود و همراه او کرامپوس (شیطان) هم می‌آید تا بچه‌های بد را تنبیه کند (که البته هیچ‌وقت اتفاق نمی‌افتد). در این روز مراسم کرامپوس‌لافن را هم خواهید دید که در آن جوان‌ها ماسک‌های چوبی می‌گذارند و خودشان را به شکل شیطان در می‌آورند و در خیابان‌ها دیگران را می‌ترسانند.

شب کریسمس (۲۴ دسامبر)

شاید در اتریش شب کریسمس از خود روز کریسمس هم مهم‌تر باشد. مغازه‌ها معمولاً از ظهر می‌بندند و مردم برای مراسم شب کریسمس به کلیسا می‌روند و شمع روشن می‌کنند. خانواده‌ها زیر درخت کریسمس دور هم جمع می‌شوند و هدیه‌هایشان را در همین شب به دیگران می‌دهند.

روز کریسمس (۲۵ دسامبر) و روز سنت اشتفان (۲۶ دسامبر)

این دو روز از تعطیلات رسمی اتریش هستند و بیش‌تر اتریشی‌ها در این روزها به دیدن بستگان‌شان می‌روند، پرخوری می‌کنند و به هم هدیه می‌دهند.

شب سال نو یا سیلوستر (۳۱ دسامبر)

اتریشی‌ها به شب سال نو می‌گویند شب سیلوستر، چون ۳۱ دسامبر در اتریش روز سنت سیلوستر است. در شب سال نو، مردم دور هم جمع می‌شوند و نورافشانی را تماشا می‌کنند. اگر قرار است شب سال نو را در اتریش بگذرانید، باید برای سرو صدا و ترافیک عجیب هم آماده باشید. اگر هم می‌خواهید بیرون غذا بخورید، حتماً از قبل میزی در رستوران رزرو کنید چون بدون رزرو تقریباً محال است جای خوبی پیدا کنید.

تعطیلات رسمی

اتریشی‌ها در تعطیلات رسمی کار و بار را تعطیل می‌کنند. در تعطیلات، فقط کافه‌ها و رستوران‌ها باز هستند، البته نه همه‌ی آن‌ها. موزه‌ها تکلیفشان معلوم نیست؛ بعضی از آن‌ها تعطیل هستند و بعضی دیگر کار می‌کنند و حتی بازدید از آن‌ها هم رایگان است. تعطیلات تابستانی مدارس در ماه‌های ژوئیه و اوت است و در این مدت بسیاری از خانواده‌ها به سفر می‌روند. به همین دلیل، در این دو ماه شهرها کمی خلوت‌ترند و مراکز گردش‌گری کمی شلوغ‌تر. دانش‌آموزان یک هفته هم در فوریه تعطیلی دارند و در این مدت پیست‌های اسکی پرمی شوند از بچه‌ها و خانواده‌هایشان.

تعطیلات رسمی در اتریش شامل موارد زیر است:

اول ژانویه: روز اول سال نو

۶ ژانویه: روز ظهور مسیح

دوشنبه‌ی عید پاک

اول مه: روز کارگر

عید صعود: ۳۹ روز بعد از یک‌شنبه‌ی عید پاک

دوشنبه‌ی سفید: عید پنجاهه

کورپس کریستی: ۶۰ روز بعد از یک‌شنبه‌ی عید پاک

۱۵ اوت: عید عروج مریم

۲۶ اکتبر: روز ملی اتریش

اول نوامبر: روز همدی قدیسان

۸ دسامبر: روز مریم باکره

۲۵ دسامبر: کریسمس

۲۶ دسامبر: روز سنت استفان

خرج و مخارج

اگر وین را از نظر مخارج با شهرهای دیگر اروپایی مقایسه کنیم، باید بگوییم که از لندن، پاریس، زوریخ یا رم ارزان‌تر، تقریباً هم‌رده‌ی مونیخ و از پراگ یا بوداپست گران‌تر است. به جز استراحتگاه‌های پیست‌های اسکی، بیلای‌های اتریش بسیار کم‌هزینه‌تر از وین هستند.

احتمالاً شما بیش‌ترین هزینه را برای مکان اقامت‌تان خواهید پرداخت و اگر خودتان را راضی کنید که اتاقی در مهمان‌خانه بگیرید یا در اتاق‌های دو تخته با مسافری دیگر شریک شوید، هزینه‌ی سفرتان بسیار کم‌تر می‌شود. اگر تنها سفر کنید و به هتلی متوسط بروید، شبی ۵۰ تا ۶۰ یورو باید بپردازید که شامل صبحانه هم می‌شود. ناهار بین ۶ تا ۹ یورو برایتان تمام می‌شود و قیمت شام و نوشیدنی هم بین ۱۵ تا ۲۰ یوروست. میانگین هزینه‌ی استفاده از حمل و نقل عمومی در شهرها روزی حدود ۵-۴ یورو درمی‌آید و بلیت موزه‌ها را هم بین ۵ تا ۷ یورو می‌فروشند که البته گاهی ارزان‌تر است و گاهی از ۱۲ یورو هم بیش‌تر. به‌تر است محصولات بهداشتی روزمره را از سوپرمارکت یا دراگ‌استور بخرید، نه از داروخانه‌ها. یادتان باشد مبلغی را هم برای تفریح، شکم‌چرانی و رفت و آمد در نظر بگیرید.

اگر می‌خواهید واقعاً صرفه‌جویی کنید و اتاقی در مهمان‌خانه گرفته‌اید، می‌توانید غذای ارزان بخورید، بعضی مواد غذایی را از سوپرمارکت‌ها بخرید و به جای استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی، پیاده در شهر گشت بزنید. این‌جوری می‌توانید با روزی ۷۰ تا ۸۰ یورو از پس هزینه‌ها بر بیایید. اگر بخواهید از این هم کم‌تر خرج کنید، باید در انتخاب دیدنی‌ها دقیق باشید. بعضی موزه‌ها به بچه‌ها و دانش‌آموزها تخفیف می‌دهند و خیلی وقت‌ها هم می‌توانید از تخفیف‌های خانواده استفاده کنید.

در اتریش، غذاهای فرعی یا خودمانی‌تر بگوئیم- پاسفره‌ای‌ها هم نقش مهمی در وعده‌های غذایی دارند. کارتنرها پیراشکی‌هایی خمیری هستند که با انواع و اقسام مواد غذایی مثل پنیر، سیب‌زمینی، سبزی جات و نعنا پرشان می‌کنند، در آب می‌جوشانند و با نوعی سس کره سرو می‌کنند. کارتنرها را اغلب با سالاد می‌خورند.

اما وعده‌ی غذایی در اتریش بدون دسر کامل نمی‌شود. آفلشترودل یا اشترودل سیب و انواع کرپ‌ها محبوب‌ترین دسرهای اتریشی هستند. سالزبورگی‌ها هم در درست کردن نوکیرل سالزبورگی نظیر ندارند؛ پودینگ پیچی که از تخم مرغ، آرد و شکر درستش می‌کنند، شما می‌توانید شیرینی‌های خوش‌مزه‌ای مثل زاختورته را برای دسر سفارش دهید که در واقع نوعی کیک شکلاتی با مربای زردآلوست. کراپفن نوعی کلوچه‌ی پر شده با مربای زردآلو یا مرباهای دیگر است و تاپفشنترودل هم اشترودلی است که آن را با پنیر تاپفن پر کرده‌اند. میلیرامشترودل یا اشترودل خامه هم از شیرینی‌های خوش‌مزه‌ی اتریش است. شکلات موتزارت‌کوگلن اتریش هم بسیار معروف است و از شکلات تلخ، پسته و بادام تهیه‌اش می‌کنند.

اما اتریش قهوه‌های بی‌نظیری هم دارد. می‌گویند اتریشی‌ها بوده‌اند که قهوه‌هایی را که ترک‌های عثمانی پس از پایان اشغال وین در این شهر جا گذاشتند، به اروپایی‌ها معرفی کردند. سنت کافه‌نشینی و صرف قهوه در اتریش بخش مهمی از هویت شهری را تشکیل می‌دهد. کافه‌های وینی سبک و سیاق و پیژه‌ی خود را دارند و موکای اتریشی یا کلاینر شوارتزر به اسپرسو شبیه است. در این کافه‌ها می‌توانید انواع قهوه‌های ایتالیایی، مثل اسپرسو، کافه لاته و کاپوچینو، را هم سفارش دهید. قهوه نوشیدن با دوستان از اجزای مهم فرهنگ اجتماعی اتریش است و بسیار متداول است که اتریشی‌ها کسی را به قهوه و کیک دعوت کنند، تا آن‌جا که بسیاری این سنت اتریشی‌ها را به جای عصرانه‌ی انگلیسی‌ها تشبیه می‌کنند. پیش‌نهاد ما این است که هات‌چاکلت کافه‌های اتریش را هم امتحان کنید. اتریشی‌ها هات‌چاکلت را با خامه‌ی غلیظ درست می‌کنند و گاهی برای افزایش غلظتش به آن زرده‌ی تخم مرغ هم می‌زنند.

غذاهای اتریشی یادآور دوران سیطره‌ی اتریش بر اروپا هستند و می‌توان رد تعامل با اقوامی مثل ایتالیایی‌ها، مجارها، بوهمیایی‌ها، آلمان‌ها و بالکان‌ها را در آش‌پزخانه‌ی اتریشی‌ها دید. سبک پخت و پز اتریشی به استفاده از گوشت‌ها و سبزی جات متنوع شهرت دارد. صبحانه‌ی اتریشی‌ها حال و هوایی قاره‌ای دارد و معمولاً شامل نان، مربا، انواع گوشت‌های سرد، پنیر، قهوه، چای یا آب‌میوه می‌شود. در سنت اتریشی، ناهار مهم‌ترین و سنگین‌ترین وعده‌ی روز بوده، اما امروزه با توجه به سبک زندگی مدرن مردم، خیلی‌ها سبک‌تر ناهار می‌خورند. در عوض، شام که در گذشته اغلب به کمی نان، پنیر و ژامبون محدود بود، اهمیت بیش‌تری پیدا کرده است. چاشت و عصرانه‌ی سنتی اتریشی‌ها یک برش نان با کمی پنیر یا ژامبون است، هرچند شیرینی‌ها و کیک‌های اتریشی را هم نباید نادیده گرفت.

مثل همه‌ی کشورهایی که آب و هوایی سرد دارند، سوپ‌ها در اتریش هم پر طرفدار هستند و سوپ‌های متنوعی مثل فریتاتنسوپ (سوپ رقیق با رشته‌هایی از نوعی پن‌کیک)، لپرکوندلسوپ (سوپ رقیق با گلوله‌های خمیری حاوی جگر) و گولاش‌سوپ (سوپ گوشت و سبزی جات) را در بسیاری از رستوران‌ها پیدا می‌کنید. اما اگر خیلی سوپ دوست ندارید، می‌توانید در رستوران‌ها بشقاب‌ی از گوشت‌های سرد را برای پیش‌غذا سفارش دهید.

تافلشپیترز، غذای ملی اتریشی‌ها، گوشت گوساله‌ی آب‌پز با سبزی جات است و وینه‌شنیتزل یا همان شنیتسل وینی، معروف‌ترین غذای وین، برش‌های نازکی از گوشت گوساله است که آن را در خرده‌نان می‌غلطانند و در روغن سرخ می‌کنند. علاوه بر این، غذاهای اتریشی کلاسیک دیگری مثل بکپوهن (مرغ سرخ‌شده) و زویپلرشتیراتن (برش‌های گوشت گاو کبابی با سسی از سبزی جات پخته و پیاز سرخ‌کرده) را هم در منوی رستوران‌های اتریش پیدا می‌کنید. اما سنت غذایی در سراسر اتریش یک‌سان نیست. برای مثال، بورگنلندی‌های اتریش، تحت تأثیر سبک آش‌پزی مجارها، در غذاهایشان بیش‌تر از پاپریکا، لوبیا، سیب‌زمینی و کلم‌برگ استفاده می‌کنند و استیریایی‌ها بدون کوریسکرنول، روغن غنی و تیره‌رنگی که از بذر کدو تنبل به دست می‌آید، دست و دلشان به آش‌پزی نمی‌رود.

شهر وین Vienna

وین از آن شهرهای کلاسیک اروپایی فراموش نشدنی است؛ شهری هم‌ردیف بارسلونا، پاریس، پراگ یا رم. این جا چکیده‌ی تاریخ، فرهنگ و سنت اروپاست و معماری خیره‌کننده‌ی شهر هم روایت‌گر سرگذشت کم‌نظیر وین است؛ شهری که یادگارهای گذشته‌ای شاهانه را با سبک زندگی امروزی آمیخته است. وین امروز شهری مدرن است، اما سازه‌ی سنت‌های دل‌نشین و قدیمی هنوز روی سراین شهر است. معماری گوتیک و باروک، پیاده‌راه‌های سنگ‌فرش‌شده، بوی قهوه و شیرینی‌های کافه‌های همیشه شلوغ و رد پای تاریخ و هنر در هر خیابان حال و هوایی خیال‌انگیز به وین می‌دهند.

وین محبوب دل‌دادگان موسیقی است. موسیقی بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت شهری وین و وینی‌هاست. اگر توی خیابان‌های خلوت‌تر گشتان را تیز کنید، از پنجره‌های باز خانه‌ها و مدرسه‌ها صدای بچه‌هایی را می‌شنوید که سونات‌های موتزارت را تمرین می‌کنند یا نوازندگان خیابانی را می‌بینید که شاه‌کارهای موسیقی کلاسیک یا محلی را کنار خیابان اجرا می‌کنند. هر چه که باشد، وین زمانی خانه‌ی شوپرت، اشتراوس، موتزارت، بتهوون، هایدن و برامس بوده است. پیدا کردن دیدنی‌های تاریخی وین کار سختی نیست. اینرشتات، یا شهر داخلی، قلب وین است و آب‌راه‌های دانوب قدیم و دانوب جدید هم، مثل دو شاه‌رگ، از میان شهر می‌گذرند. میدان اشتفان پلاتز، در مرکز اینرشتات، بهترین نقطه برای آغاز کشف وین است؛ میدانی که به پیاده‌راه‌های مهم کارنتنر اشتراسه، گرابن و کولمارکت راه دارد و خیلی از دیدنی‌های وین را می‌توانید در حوالی آن ببینید. کلیسای اشتفاندوم، یا کلیسای جامع وین، کاخ الیزابت و مجموعه‌ی کاخ‌های هافبورگ را در همین میدان می‌بینید و هر وقت سال هم که این‌جا بیایید، می‌توانید از برنامه‌های جورواجور هنرمندان خیابانی لذت ببرید. بعد هم کافی است چند دقیقه پیاده بروید تا به خیابان‌های آرام و زیبای پشت میدان و کافه‌هایشان برسید و قهوه‌ای عالی با اشترودل سیب بخورید.

خیلی‌ها، فقط با دیدن همین چند خیابان قدیمی و هم‌چنان زنده، یک دل‌نه صد دل، عاشق وین می‌شوند. اما هر خیابان و هر کوچه‌ی وین قصه‌ی شنیدنی خودش را دارد، پس بهتر است کمی هم توی کارنتنر اشتراسه قدم بزنید تا به کارلرپلاتز، مرکز شبکه‌ی حمل و نقل کارآمد شهر، برسید و به محله‌های دیگر سرک بکشید.

بلوار پر درخت رینگ اشتراسه یا، به قول خود وینی‌ها، رینگ دور اینرشتات حلقه زده است و مرز شهر قدیمی را نشان می‌دهد. این‌جا پر است از عمارت‌های شگفت‌انگیز و با شکوه قرن نوزدهمی که عظمت امپراتوری اتریش را به رخ می‌کشند.

وین موزه‌های بسیار زیادی هم دارد و موزه‌ی تاریخ هنر در رینگ اشتراسه از زیباترین موزه‌های اروپا و حتی جهان است. گذشته از اهمیت آثار هنری موزه، خود ساختمان را هم طوری ساخته‌اند که شایسته‌ی زیبایی گنجینه‌هایش باشد.

درست پشت موزه‌ی تاریخ هنر، مجموعه‌ی موزیومس کوآرتیه (محله‌ی موزه‌ها) را می‌بینید که به خاطر چند موزه‌ی عالی، کافه‌های بی‌نظیر و فضای عمومی خوش‌آیندش از محبوب‌ترین دیدنی‌های وین است. موزیومس کوآرتیه هشتمین مجموعه‌ی فرهنگی بزرگ جهان است و موزه‌ی لئوپولد، موزه‌ی هنر مدرن، تالار هنر، موزه‌ی تزوم، مرکز معماری وین، تانتز کوآرتیه و چند کافه را در آن خواهید دید.

محله‌های جدیدتر وین هم یادگارهای تاریخی خودشان را دارند، اما مهم‌ترین جاذبه‌های این بخش شهر را منطقه‌ی تفریحی جزیره‌ی دانوب، یعنی زمین‌های محصور بین دو آب‌راه‌ی اصلی شهر، و پارک‌های بزرگی مثل پراته‌ی محله‌ی لئوپولدشتات تشکیل می‌دهند. پراته، گذشته از امکانات رنگارنگ بازی و سرگرمی، یک پارک جنگلی بی‌نظیر هم دارد که هنوز می‌شود گوشه‌های دنجی توی آن پیدا کنید و از سکوت و زیبایی طبیعت لذت ببرید.

سنت آش‌پزی بخش مهمی از فرهنگ و هویت وین است و وین از انگشت‌شمار شهرهای جهان است که سنت آش‌پزی آن را به اسم خودش، و نه به اسم کشور مادرش، می‌نامند. سبک پخت و پز وینی از قرن‌ها رابطه با دیگر شهرها و کشورهای اروپایی تأثیر گرفته، اما حال و هوای ویژه‌ی خودش را هم حفظ کرده است. گذشته از غذاهای خوش‌مزه، اما سنگین وینی، این‌جا بهترین کیک‌ها و شیرینی‌های دنیا را هم پیدا می‌کنید، از اشترودل سیب گرفته تا انواع پلاچینکن و ماریلن کنودل.

پیدا کردن اقامت‌گاه و جای خواب مناسب توی وین در دسر زیادی ندارد، با توجه به سبک زندگی و بودجه‌تان، گزینه‌های گوناگونی پیش رو دارید، از-

مهمان سراهای دانش جویی و جوان پسند گرفته تا هتل های مجلل و خیره کننده. با این حال، بهتر است قبل از سفر جایی برای خودتان رزرو کنید، مخصوصاً اگر دوست دارید در منطقه‌ی پرطرفدار اینرشتات جایی پیدا کنید.

مثل همه‌ی شهرهای بزرگ و شلوغ، خرید کردن در وین هم گاهی تجربه‌ای دیوانه‌کننده است. این‌جا فروش‌گاه‌های بزرگ امروزی و لباس‌فروشی‌های معمولی را درست کنار مغازه‌هایی سنتی می‌بینید که زمانی مایحتاج خاندان سلطنتی را تأمین می‌کرده‌اند. همه‌جور محصول با همه‌جور قیمتی توی این شهر پیدا می‌کنید؛ از برندهای مشهور مغازه‌های اینرشتات و قیمت‌های سرسام‌آورشان گرفته تا خیابان‌هایی که خرید از آن‌ها بیش‌تر با عقل جور در می‌آید. مهم‌ترین مناطق خرید وین خیابان قدیمی جوزفشتات، کولمارکت پر زرق و برق، کارنتنر اشتراسه‌ی شلوغ و نوپاکاسه‌ی عجیب و غریب هستند، هرچند اگر چند هفته پیش از کریسمس به وین سفر کنید، بازارچه‌های فصلی را هم در همه‌جا می‌بینید که حال و هوای عجیبی به شهر می‌دهند.

شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین از بهترین‌های اروپاست و شامل خطوط قطار، تراموا، اتوبوس و مترو می‌شود. برنامه‌ی زمانی شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین بسیار مرتب است و خیلی کم پیش می‌آید که بیش از ۱۰ دقیقه معطل بمانید. در خیابان‌ها یا کیوسک‌های تاکسی شهر هم می‌توانید تاکسی بگیرید یا حتی می‌توانید دوچرخه، سه‌چرخه یا درشکه‌ی اسبی کرایه کنید که شاید کند باشد، اما حسایی خوش می‌گذرد. برای گشت زدن در اینرشتات، با کوچه‌های باریک پیچ‌درپیچ، خیابان‌های یک‌طرفه و پیاده‌راه‌هایش، شاید بهترین راه همان قدم زدن باشد، اما برای دیگر محله‌های شهر دوچرخه هم گزینه‌ی خوبی است، مخصوصاً که وین شهر تقریباً مسطحی است و شیب‌های تند ندارد. اما در هر صورت، حواستان به راننده‌های وینی باشد چون، در مقایسه با خیلی از اروپایی‌ها، پشت فرمان که می‌نشینند، توجه زیادی به خط عابر پیاده ندارند. اگر در سفرتان به وین بچه‌ای هم‌راحتان باشد، نگرانی زیادی از این بابت نخواهد داشت. شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین به بچه‌ها تخفیف می‌دهد و بسیاری از رستوران‌ها و هتل‌ها هم امکانات ویژه‌ای برای بچه‌ها دارند. علاوه بر برنامه‌های سرگرمی کودکان در خیلی از موزه‌ها، جاذبه‌های توریستی و تئاترهای وین، فضاهای باز زیادی هم در شهر هستند که بچه‌ها می‌توانند آن‌جا بازی کنند.

چند توصیه:

۱. در وین، بانک‌ها بهترین گزینه برای تبدیل پول به یورو هستند، اما کارمزدشان کمی با هم فرق می‌کند. برای این که مجبور نشوید چند بار کارمزد بپردازید، سعی کنید هر مقدار پولی را که لازم دارید یک‌باره به یورو تبدیل کنید.

۲. اگر چند روز در وین می‌مانید، خرید کارت تخفیف وین یا دی وین کارته به سودتان خواهد بود، چون با این کارت ۹/۱۹ یورویی می‌توانید سه روز بدون محدودیت از شبکه‌ی حمل و نقل عمومی استفاده کنید و در بعضی موزه‌ها، کافه‌ها، رستوران‌ها، فروش‌گاه‌ها و تورهای سیاحتی هم تخفیف بگیرید.

۳. سعی کنید توی محله‌های قدیمی‌تر شهر بیش‌تر پیاده‌روی یا دوچرخه‌سواری کنید و لذت بردن از دیدنی‌های این محله‌ها را فدای سرعت زیاد نکنید، مخصوصاً در اینرشتات و فاصله‌ی دو کیلومتری بین دانش‌گاه و تالار اپرا در رینگ.

۴. وینی‌ها برای این که کار خودشان را توی نشانی دادن راحت کنند، مناطق را شماره‌گذاری کرده‌اند. هر چه شماره‌ی یک منطقه بالاتر باشد، یعنی آن منطقه از مرکز شهر دورتر است. نشانی‌ها را هم به شکل یک عبارت سه بخشی می‌نویسند که از چپ به راست شامل شماره‌ی منطقه، نام یا شماره‌ی خیابان و شماره‌ی ساختمان و آپارتمان است. مثلاً نشانی ۴۳/۱۲،۰۱ K-rntner strasse یعنی آپارتمان شماره‌ی ۱۲ در ساختمان پلاک ۴۳، خیابان کارنتنر در منطقه‌ی یک. یادتان باشد شماره‌ی بعد از نام خیابان شماره‌ی ساختمان است و عدد بعدی هم شماره‌ی آپارتمان را نشان می‌دهد.

۵. وین موزه‌های زیادی دارد و خیلی از این موزه‌ها هم آن قدر بزرگ هستند که فرصت نمی‌کنید یک‌باره کل آن‌ها را ببینید. بنابراین، قبل از دیدار از موزه‌ها اطلاعاتی درباره‌ی گنجینه‌هایشان داشته باشید تا بتوانید یک راست به بخشی بروید که بیش‌تر دوستش دارید.

۶. بیش‌تر رستوران‌های محله‌های توریستی منوی انگلیسی هم دارند، اما خیلی از رستوران‌ها اسم غذای روز را که معمولاً بهترین غذای رستوران است، روی تخته سیاه می‌نویسند، نه در منو. بنابراین، درباره‌ی غذای روز از پیش خدمت سؤال کنید تا از دستش ندهید.

۷. ارزان‌ترین راه تهیه‌ی غذا در وین، که گاهی یک یورو بیش‌تر خرج ندارد، این است که از سوپرمارکت‌ها ساندویچ اتریشی بخرید. توی سوپرمارکت‌ها انواع فرآورده‌های گوشتی، پنیر و نان را چیده‌اند و شما می‌توانید با اشاره به موادی که دوستشان دارید مخلفات ساندویچتان را انتخاب کنید یا حداکثر پولی را که می‌خواهید برای ساندویچ بدهید به فروشنده بگویید تا ساندویچ را برایتان آماده کند. تازگی، کیفیت و تمیزی مواد غذایی این سوپرمارکت‌ها معمولاً بهتر از کیوسک‌های خیابانی است. در نان‌فروشی‌های شهر هم خوراکی‌های رنگارنگی با قیمت مناسب پیدا می‌کنید، از نان دارچینی تازه گرفته تا انواع پیتزا. بیش‌تر نان‌فروشی‌ها قهوه و اسپرسو هم دارند و می‌توانید یک صبحانه‌ی سرپایی خوب و ارزان بخورید.

۸. بیش‌تر مغازه‌های وین دوشنبه تا جمعه از ساعت ۹ صبح تا ۶ بعدازظهر و شنبه‌ها تا ۵ بعدازظهر باز هستند و بعضی‌هایشان ممکن است روزهای پنج‌شنبه و جمعه تا حدود ۷:۳۰ شب کار کنند. قانون می‌گوید مغازه‌ها باید یک‌شنبه‌ها کارشان را تعطیل کنند، اما توی بعضی خیابان‌ها ممکن است یکی دو مغازه‌ی باز هم پیدا کنید.

۹. با این که تاکسی‌های وین تاکسی‌متر دارند، اما بهتر است قبل از سوار شدن چانه‌هایتان را با راننده بزنید، چون کرایه‌ی مسیرها، مخصوصاً مسیرهای فرودگاهی یا حومه‌ای، ثابت نیست.

۱۰. در مسیرهای مخصوص دوچرخه‌سواری راه نروید و هنگام عبور از آن‌ها، مانند خیابان‌ها، احتیاط کنید. حواستان به خط عابر پیاده هم باشد چون، گذشته از خطرناک بودن، اگر در فاصله‌ی کم‌تر از ۲۵ متری خط عابر پیاده از مسیری خط‌کشی نشده از خیابان عبور کنید، پلیس می‌تواند شما را جریمه کند.

تور اروپا تخصص ماست! آژانس مسافرتی سفری دیگر

021 - 88 85 10 80

وین از پانصد سال پیش از میلاد مسیح، یعنی زمانی که سلتی‌ها در ساحل رود دانوب ساکن شدند، همواره منطقه‌ای مسکونی بوده است. در سال ۱۵ پیش از میلاد هم رومی‌ها در این شهر که ویندوبونا نام داشت، برج و بارو ساختند تا از امپراتوری خود در برابر قبایل ژرمن در شمال محافظت کنند.

در سده‌های میانه، وین مرکز حکومت خاندان بابنبرگ بود و در سال ۱۴۴۰ هم مقرر خاندان هابسبورگ شد. بین سال‌های ۱۴۸۳ تا ۱۸۰۶، وین پایتخت غیررسمی امپراتوری روم و مرکز فرهنگ، هنر، علم، موسیقی و خوراک‌های عالی بود، هرچند مجارها از سال ۱۴۸۵ تا ۱۴۹۰ وین را اشغال کرده بودند.

در سده‌های شانزدهم و هفدهم، ارتش عثمانی دو بار به وین حمله کرد، اما پشت دروازه‌های وین به بن‌بست خورد. در این دو واقعه که به محاصره‌ی وین (۱۵۲۹) و نبرد وین (۱۶۸۳) مشهور شده‌اند، وینی‌ها جانانه در برابر ترک‌های عثمانی ایستادند و سختی‌های محاصره را تحمل کردند. در سال ۱۶۷۹ هم شیوع طاعون جان حدود یک سوم جمعیت شهر را گرفت.

وین، در دوره‌ی جنگ‌های ناپلئونی اوایل قرن نوزدهم، مرکز امپراتوری اتریش شد و با میزبانی کنگره‌ی وین در سال ۱۸۱۴ نقش مهمی در سیاست اروپا و جهان بازی کرد. بعد از مصالحه‌ی اتریش و مجارستان در ۱۸۶۷، وین پایتخت امپراتوری اتریش-مجارستان شد. در همین سال‌ها، وین خانه‌ی موسیقی کلاسیک هم بود و هنوز هم خیلی‌ها برای اشاره به نسل موسیقی‌دانان بزرگ این قرن از عبارت مکتب اول وین استفاده می‌کنند. در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، آهنگ‌سازان بزرگی مثل برامس، بروکنر، مالر و اشتراوس در وین زندگی می‌کردند. در نیمه‌ی دوم قرن نوزدهم، وین شکل و شمایل امروزش را پیدا کرد و حسابی بزرگ شد، اما دوره‌ی جنگ جهانی اول برای وین دوره‌ی سختی بود. در این سال‌ها، وین از رونق افتاد و تب و تاب جنگ دامن مرکز فرهنگ و هنر اروپا را هم گرفت. بعد از پایان جنگ جهانی اول، وین پایتخت جمهوری آلمان-اتریش و در ۱۹۱۹ پایتخت اولین جمهوری اتریش شد. کم‌کم وین به شکوه پیشین بازگشت و باز هم کانون فرهنگ و نوگرایی شد. وینی‌ها در این سال‌ها شاهد جنبش اتحادیه‌ی هنرمندان اتریشی، ظهور روان‌کاوی نوین، اوج‌گیری آهنگ‌سازان مکتب دوم وین، سبک معماری آدولف لوس و رواج فلسفه‌ی ویتگنشتاین و حلقه‌ی وین بودند.

اما روزگار همیشه یک جور نیست. در سال ۱۹۳۸، آلمان، اتریش را اشغال کرد و آدولف هیتلر، که خودش هم زاده‌ی اتریش بود، از بالکن کاخ هافبورگ وین برای مردم شهر حرف زد. از ۱۹۳۸ تا پایان جنگ جهانی دوم، اتریش جزئی از آلمان به شمار می‌رفت و به جای وین، برلین پایتخت جمهوری آلمان-اتریش بود.

در دوم آوریل ۱۹۴۵، نیروهای اتحاد جماهیر شوروی به آلمانی‌هایی که شهر را اشغال کرده بودند حمله کردند. حمله‌های هوایی و توپ‌خانه‌ای آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها به وین محاصره‌شده هم بسیاری از زیرساخت‌های شهر را فلج کرد و سرانجام شهر ۱۱ روز بعد سقوط کرد. اتریش از آلمان جدا شد و وین باز هم پایتخت شد، اما متفقین تا سال ۱۹۵۵ در این شهر باقی ماندند. آن‌ها، بعد از پایان جنگ، وین را هم مثل برلین بین خودشان تقسیم کردند و شهر به چهار منطقه‌ی تحت کنترل آمریکا، بریتانیا، فرانسه و شوروی تقسیم شد. تا این که در سال ۱۹۵۵ این چهار کشور معاهده‌ی استقلال اتریش را امضا کردند، البته شوروی برای امضای این معاهده شرط کرده بود که اتریش هرگز به پیمان ناتو نپیوندد و سه کشور دیگر هم شرط کرده بودند که اتریش به بلوک شرق ملحق نشود. شاید همین موضوع هم باعث شد که اتریش دیرتر از خیلی کشورهای اروپایی عضو اتحادیه‌ی اروپا شود.

در دهه‌ی ۱۹۷۰، دولت اتریش منطقه‌ای به نام مرکز بین‌المللی وین در این شهر ساخت تا میزبان نهادهای بین‌المللی شود. این مرکز اکنون مقر چند نهاد وابسته به سازمان ملل متحد، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) و سازمان امنیت و همکاری اروپاست و وین دوباره وزن بین‌المللی خود را به دست آورده است.

آب و هوا

وین از دو آب و هوای اقیانوسی و مرطوب قاره‌ای تأثیر می‌پذیرد. این‌جا تابستان‌هایی نسبتاً گرم با میانگین دمای بین ۲۲ تا ۲۶ درجه‌ی سانتی‌گراد دارد که گاهی حداکثر به ۳۰ و حداقل به ۱۵ درجه‌ی سانتی‌گراد بالای صفر هم می‌رسد. زمستان‌های وین سرد هستند و دمای هوا دور و بر صفر درجه‌ی سانتی‌گراد است. معمولاً بین ماه‌های دسامبر تا مارس ممکن است در وین برف ببارد. وین در بهار و پاییز آب و هوایی معتدل تا خنک دارد و میانگین بارش سالانه هم حدود ۶۲۰ میلی‌متر است که البته در مناطق مختلف شهر کمی تفاوت می‌کند.

حمل و نقل

وین سیستم حمل و نقل کامل و یک پارچه‌ای دارد که شاید از بهترین‌ها در اروپا باشد. بلیت‌های سیستم حمل و نقل وین را می‌توانید در قطار، تراموا، اتوبوس و مترو استفاده کنید. برنامه‌ی زمانی شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین هم مرتب است و خیلی کم پیش می‌آید که بیش از ۱۰ دقیقه معطل رسیدن وسیله‌ای شوید. این شبکه کارش را از ساعت ۵ تا ۶ صبح شروع می‌کند و خطوط اتوبوس (جز اتوبوس‌های شبانه) و تراموا تا ساعت ۱۱ تا ۱۲ شب کار می‌کنند. خطوط مترو هم تا ساعت ۱۲:۳۰ یا ۱ بامداد فعال هستند.

بلیت و کارت عبور شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین را می‌توانید در ایستگاه‌های مترو از دستگاه‌های خودکار فروش بلیت (با دستورالعمل انگلیسی)، معدود دفاتر فروش بلیت این ایستگاه‌ها و هم چنین از مغازه‌های فروش دخانیات بخريد. بعد از خرید بلیت و قبل از سوار شدن، باید بلیتتان را وارد دستگاه آبی‌رنگی کنید که در ورودی ایستگاه مترو یا داخل اتوبوس و مترو قرار گرفته است. برای این کار، لبه‌ی بلیتتان را وارد شیار دستگاه کنید تا صدای «دینگ» را بشنوید. برای احترام به شهروندان، خبری از بازرسی بلیت در شبکه‌ی حمل و نقل عمومی نیست، اما اگر بدون بلیت سوار شوید و متوجه شوند، بی برو و برگرد ۱۰۰ یورو جریمه‌تان می‌کنند. یادتان باشد که یک‌شنبه‌ها استفاده‌ی کودکان زیر ۱۴ سال از این شبکه رایگان است. اگر هم می‌خواهید چند روز در وین بمانید و به دیدنی‌های شهر و مراکز خرید بروید، به‌صرفه است که کارت تخفیف شهروین را بخرید.

قیمت بعضی انواع بلیت‌های شبکه‌ی حمل و نقل عمومی وین به شرح زیر است:

بلیت خرید (Einkaufskarte): ۵/۴۰ یورو، اعتبار: روزهای کاری هفته از ۸ صبح تا ۸ شب

بلیت ۷۲ ساعته: ۱۴/۵۰ یورو، این بلیت تا ۷۲ ساعت بعد از تایید دستگاه اعتبار دارد.

بلیت هفتگی (Wochenkarte): ۱۵ یورو، اعتبار: از دوشنبه تا یک‌شنبه.

- متروی زیرزمینی یا یوبان

معمول‌ترین وسیله برای جابه‌جایی در وین خطوط پنج‌گانه‌ی متروی زیرزمینی آن است. قطارهای این خطوط با فاصله‌ی ۲ تا ۷ دقیقه حرکت می‌کنند و بیش‌تر مراکز دیدنی و مهم شهر را پوشش می‌دهند.

- تراموا

خطوط تراموای وین را با یک حرف یا رقم مشخص می‌کنند. وین ۲۷ خط تراموا دارد که برای جابه‌جایی با سرعت کم‌تر و دیدار از بخش‌های بیش‌تر شهر عالی است. خط ۱ و خط ۲ تراموای وین را برای گردش‌گرانی طراحی کرده‌اند که دوست دارند با تراموا به دیدنی‌های شهر بروند. خط ۱ از شوین پلاتز به آپر می‌رود و از منطقه‌ی پراته‌هاپتاله می‌گذرد. خط ۲ هم از آپر به شوین پلاتز بر می‌گردد، اما از منطقه‌ی آتارکینگ عبور می‌کند.

- اتوبوس

خطوط اتوبوس شهروین را با یک رقم و یک حرف الفبا مشخص می‌کنند. به دلیل گستردگی مترو، شاید کم‌تر پیش بیاید که از اتوبوس استفاده کنید، اما بد نیست بدانید که بلیت‌های ارزان‌تر مخصوص اتوبوس‌های خطوط B را می‌توانید به قیمت یک یورو بخرید. البته بلیت‌های معمولی هم در این خطوط قابل استفاده هستند.

- سرویس شبانه

جمعه‌شب‌ها، شنبه‌شب‌ها و شب‌های قبل از همه‌ی تعطیلات رسمی، کل شبکه‌ی متروی زیرزمینی وین در طول شب کار می‌کند. هم چنین، شبکه‌ای از خطوط اتوبوس‌های شب‌رو یا نایت‌لاینرها هم در سراسر سال شب‌ها فعالیت می‌کند. برای استفاده از این اتوبوس‌ها می‌توانید از بلیت‌های معمولی استفاده کنید. مسیر بیش‌تر این اتوبوس‌ها به کارتر رینگ در آپر ختم می‌شود و فاصله‌ی زمانی حرکتشان هم ۱۵ تا ۳۰ دقیقه است.

- تاکسی

تاکسی را می‌توانید در خیابان یا از کیوسک‌های تاکسی کرایه کنید. کرایه‌ی تاکسی‌ها را بر اساس فاصله محاسبه می‌کنند، اما اگر مایل باشید می‌توانید قبل از سوار شدن با راننده در این باره توافق کنید. مخصوصاً اگر می‌خواهید به فرودگاه یا بیرون شهر بروید، از قبل کرایه را مشخص کنید چون کرایه‌ی تاکسی برای این مسیرها ثابت نیست. علاوه بر این، می‌توانید سه‌چرخه یا درشکه‌ی اسبی هم کرایه کنید که شاید کند باشد، اما به‌تان خوش می‌گذرد.

- دوچرخه

برای جابه‌جایی در وین از دوچرخه هم می‌توانید استفاده کنید. با نیم ساعت دوچرخه‌سواری می‌توانید به بیش‌تر دیدنی‌های وین برسید. توی خیلی از خیابان‌ها و پارک‌ها، مسیری برای دوچرخه‌سواری معین کرده‌اند، اما انگار این مسیرها منطق خاصی ندارند، چون گاهی می‌بینیدشان و گاهی نه. تازه گاهی هم با پیاده‌روی یکی می‌شوند. بنابراین، اگر سوار دوچرخه شدید، حواستان را سر چهارراه‌ها و چراغ‌های راهنمایی حساسی جمع کنید. طبق قانون، شما باید در مسیر ویژه‌ی دوچرخه برانید، مگر آن‌که مسیر بسته باشد که در آن صورت باید از قوانین کلی عبور و مرور پیروی کنید. اگر می‌خواهید دوچرخه‌ای کرایه کنید، می‌توانید با پدال پاور (www.pedalpower.at) تماس بگیرید. آن‌ها دوچرخه را در هتل خودتان به شما تحویل می‌دهند. البته شاید کرایه‌ی دوچرخه توی پارک پراته ارزان‌تر باشد.

پیشنهاد سفر

- یک روزه

اگر فقط یک روز برای دیدن وین فرصت دارید، انتخاب خیلی سخت می‌شود. بهتر است گردستان را از قلب وین، یعنی اشتفاندوم، آغاز کنید. رواق شگفت‌انگیز این کلیسا را ببینید، از برج بالا بروید و از آن بالا شهر را تماشا کنید. بعد گشتی در کوچه‌های پشت کلیسا بزنید که یادگاری از سده‌های میانه‌اند. مسیرتان را طوری انتخاب کنید که از راه گراین و کولمارکت به هافبورگ بروید. در کافه‌ای ناهار بخورید و بعد با تراموای خط ۱ یا ۲ به رینگ اشتراسه بروید تا ساختمان‌های این بلوار را هم ببینید. در ایستگاه ماریاترین پلاتز پیاده شوید و به موزه‌ی تاریخ هنر بروید. قبل از شام هم می‌توانید از اجرای موسیقی کلاسیک یا اپرا در تالار اپرا لذت ببرید.

- سه روزه

بعد از آن که روز اول را آن طور که در بالا گفتیم گذرانید، روز دوم به موزیومس کوارتیه و موزه‌ی لئوپولد بروید. قبل از ناهار به هافبورگ برگردید و کتاب‌خانه‌ی ملی را ببینید و بعد از ناهار برای هواخوری به پراته بروید و سوار چرخ و فلک بزرگش شوید.

صبح روز سوم، به قصر باروک شونبرون بروید و کمی در باغش بگردید. اگر وقت دارید، می‌توانید از کاهلنبورگ پیاده بیایید و میان جنگل‌ها و تاکستان‌ها زیبایی غروب خورشید را تماشا کنید. بعد از غروب هم بروید و زندگی شبانه‌ی وین را در منطقه‌ی گورتل و بازار ناشمارکت ببینید.

- یک هفته

اگر یک هفته وقت داشته باشید، دیگر می‌توانید همه‌ی شهر و حتی حومه‌اش را بگردید. بعد از برنامه‌ی سه روز اول، روز چهارم سوار دوچرخه شوید یا با قایق از مناظر دیدنی طول دانوب لذت ببرید. اگر روز بعد شنبه بود، به ناشمارکت بروید و گشتی بزنید و صبحانه را هم همان جا بخورید. بعد به بلویدره بروید یا به اینرشتات تا آلبرتینا را ببینید. می‌توانید سری هم به مقبره‌ی چند امپراتور اتریش در کایزرگروفت بزنید. روز هفتم، آخرین روز سفر، می‌توانید هر کاری دلتان می‌خواهد بکنید، مثلاً به یکی از خیابان‌های خرید بروید و سوغاتی بخرید، در جزیره‌ی دانوب حمام آفتاب بگیرید یا کوچه‌های اینرشتات را کشف کنید.

در مورد سفر به اتریش سوال دارید؟

همین حالا با ما تماس بگیرید.

آژانس مسافرتی سفری دیگر

88 85 10 80

- کنسرت سال نو

سال هاست که وینی ها سال نو را با رویدادی برجسته و پر طرفدار در سراسر جهان آغاز می کنند: اجرای ارکستر فیلارمونیک وین که بیش از ۷۰ کشور جهان آن را زنده پخش می کنند. در این کنسرت، بیش تر قطعه هایی از آثار خانواده ی اشتراوس مخصوصا والس های آن ها را اجرا می کنند.

- برنامه های اپرای وین در فاشینگ

فاشینگ یا کارناوال دوره ای از جشن ها، کارناوال های خیابانی و مهمانی های پیش از روزی عید پاک در سراسر اتریش است که در فوریه به اوج می رسد. اما وینی ها یک برنامه ی ویژه هم برای این جشن ها دارند. در آخرین پنجشنبه ی فصل کارناوال، خانه ی اپرای وین مراسمی برگزار می کند که برجسته ترین چهره های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی کشور هم در آن شرکت دارند و تب و تابش همه ی شهر را می گیرد.

- فستیوال ماه مه

اگر روز اول ماه مه در وین بودید، بد نیست که سری به پارک پراته بزنید. سال هاست که وینی ها روز جهانی کارگر را که تعطیل رسمی هم هست در این پارک جشن می گیرند و اتحادیه های کارگری و گروه های سیاسی مختلف رژه می روند و برنامه های شاد برگزار می کنند.

- ماراتن وین

وین هم، مثل خیلی از شهرهای بزرگ دنیا، هر سال ماراتنی برگزار می کند که هم شرکت کنندگان زیادی دارد و هم خیلی ها به تماشایش می روند. این ماراتن را معمولا در ماه مه برگزار می کنند.

- فستیوال دونا آینسل

فستیوال دونا آینسل یا جزیره ی دانوب یک جشنواره ی موسیقی سالانه در فضای باز است که معمولا در اواسط ژوئن هر سال در دونا آینسل برگزار می کنند. این فستیوال، که بیش تر مخصوص جوان هاست، سه روز طول می کشد و ضیافتی است از موسیقی راک، پاپ و محلی که میلیون ها نفر در آن شرکت می کنند. از همه مهم تر، این فستیوال رایگان است.

- فستیوال وین

وین از دهه ی ۱۹۵۰ تا امروز هر سال از اواسط مه تا اواسط ژوئن فستیوال خودش را دارد و معمولا برنامه های فرهنگی و هنری خیلی زیادی در شهر پیدا می کنید. رسم این است که فستیوال را با کنسرت رایگانی در فضای باز مقابل تالار شهر آغاز کنند و معمولا صدها هزار نفر به تماشای این کنسرت می آیند. چون جزئیات برنامه های این فستیوال یک ماهه سال به سال فرق می کند، بهتر است سری به وبسایت فستیوال بزنید و از برنامه های سال خبردار شوید.

- جشنواره ی فیلم و موسیقی وین

هر سال از اواخر ژوئیه تا اواخر اوت میدان روبه روی تالار شهر وین یا همان رات هاوس پلاتز محل برگزاری انواع نمایش ها و کنسرت های رایگان است. معمولا آدم های زیادی به تماشای این برنامه ها می آیند، بنابراین بهتر است اول وقت بروید تا جای خوبی نصیبتان شود.

- مراسم شب سال نو

وینی ها هم مثل بقیه ی اتریشی ها شب سال نو یا به قول خودشان شب سیلوستر را حسابی جشن می گیرند. شورای شهر وین در این شب توی اینرشتات نورافشانی بزرگی راه می اندازد و خیلی از وینی ها و توریست ها هم به این جا می آیند تا سال نو را توی خیابان جشن بگیرند.

از آخرین تورهای خارجی ما با خبر شوید
www.safaridigar.com/tours

شاید یکی از مهم‌ترین فروشگاه‌های کارتنر اشتراسه فروشگاه جی اند ال لوبمیر باشد که به‌ترین ظروف چینی و شیشه‌ای سوغات وین را می‌فروشد. این‌جا از اوایل قرن نوزدهم از غول‌های صنعت شیشه و چینی‌اتریش بوده است و حتی اگر نخواهید چیزی از آن بخرید، به‌ترین محصولات اتریش را می‌توانید در آن تماشا کنید.

- آپرن کُنفسیری

این‌جا از آن شیرینی‌فروشی‌های قدیمی وین است که نظیر ندارد. از هیاهوی کارتنر اشتراسه به این‌جا پناه بیاورید و بهترین ترافل‌های دست‌ساز، مارزپان‌های جورواجور و شیرینی‌های میوه‌ای رنگارنگ را بخرید و نوش جان کنید. این‌جا می‌توانید شکلات‌های اتریشی هم بخرید و سوغات ببرید. ساعت کار: دوشنبه تا شنبه: ۹ صبح تا ۷ شب، یک‌شنبه‌ها: ۱۱ صبح تا ۶ بعدازظهر.

- وُلْفِرْد

ولفرد معروف‌ترین برند اتریشی در دنیای مد است که از سال ۱۹۴۹ کار می‌کند و مخصوصاً جوراب‌ها و دیگر محصولات کش‌بافش بسیار عالی هستند. ساعت کار: دوشنبه تا جمعه: ۹:۳۰ صبح تا ۷ شب، پنج‌شنبه‌ها تا ۹ شب، شنبه‌ها: ۹:۳۰ صبح تا ۶ بعدازظهر.

- نوباکسه

مغازه‌های عجیب و غریب این خیابان بهشت شکارچیان اجناس دست دوم هستند. اما فکر نکنید فقط اجناس دست دوم توی این خیابان پیدا می‌کنید. یکی از بهترین کفش‌فروشی‌های وین به اسم شو توی همین خیابان است که همه‌جور کفش زنانه و مردانه، از برندهای مشهور و گران‌گرفته تا مدل‌های معمولی‌تر و ارزان‌تر، را در آن پیدا می‌کنید. یادتان باشد که شو‌ظهرها کارش را شروع می‌کند و از سه‌شنبه تا جمعه تا ۶/۵ بعدازظهر باز است و شنبه‌ها هم تا ۵ بعدازظهر.

- بازارچه‌های کریسمس وین

اگر چند هفته پیش از کریسمس به وین سفر کنید، بازارچه‌هایی فصلی را در همه‌جای شهر می‌بینید که حال و هوای عجیبی به شهر می‌دهند. مهم‌ترین بازارچه‌ی کریسمس را در وین در محوطه‌ی باز مقابل تالار شهر می‌بینید. وینی‌ها توی این محوطه یک درخت کریسمس خیلی بزرگ می‌گذارند و غرفه‌های بازارچه همه‌جور چیزی می‌فروشند؛ از محصولات و خوراکی‌های سنتی گرفته تا لباس و کیف و کفش. بازارچه‌ی روبه‌روی تالار شهر وین معمولاً از اواسط نوامبر (پنج‌شش هفته‌مانده به کریسمس) تا شب کریسمس هر روز باز است. اما توی خیابان‌های دیگر وین هم بازارچه‌های کریسمس را می‌بینید، مثلاً توی فرانکنگ، کارلزپلاتز، اشپیتلبرگ، کنار کاخ‌های شونبرون و بلویدره و در کویتزل. همه‌ی این بازارچه‌ها از اواخر نوامبر تا خود کریسمس باز هستند و معمولاً از نزدیک ظهر تا ساعت ۹ یا ۱۰ شب کار می‌کنند.

خرید کردن در وین گاهی تجربه‌ای دیوانه‌کننده است. همه‌جور محصول با همه‌جور قیمتی توی این شهر پیدا می‌کنید. از برندهای مشهور مغازه‌های پر زرق و برق اینرشتات و قیمت‌های سرسام‌آورشان گرفته تا دست‌دوم‌فروش‌های شنبه‌بازار شهر. اما وین هم، مثل همه‌ی شهرهای دیگر، خیابان‌هایی دارد که خرید در آن‌ها بیش‌تر با عقل جور در می‌آید، مخصوصاً گاهی توی خیابان‌های فرعی یا کوچه‌های این خیابان‌ها مغازه‌هایی پیدا می‌کنید که سوغات‌های وینی، چیزهایی مثل ظروف چینی و سرامیک، عروسک‌های دست‌ساز، محصولات آهنی و چرم می‌فروشند و خرید از آن‌ها حسابی به‌صرفه است. اصلی‌ترین خیابان‌های خرید وین جوزفشتاتر اشتراسه، کولمارکت، کارتنر اشتراسه و نوباکسه هستند، هرچند ممکن است مغازه‌های خوبی هم توی دیگر خیابان‌ها پیدا کنید. بیش‌تر مغازه‌های وین دوشنبه تا جمعه از ساعت ۹ صبح تا ۶ بعدازظهر و شنبه‌ها تا ۵ بعدازظهر باز هستند و بعضی‌هایشان ممکن است روزهای پنج‌شنبه و جمعه تا حدود ۷:۳۰ شب کار کنند. قانون می‌گوید مغازه‌ها باید یک‌شنبه‌ها کارشان را تعطیل کنند، اما توی بعضی خیابان‌ها ممکن است یکی دو مغازه‌ی باز هم پیدا کنید.

- جوزفشتاتر اشتراسه

خیابان جوزفشتاتر یکی از خیابان‌های خرید قدیمی وین است که همه‌جور مغازه‌ای توی آن پیدا می‌کنید؛ از دست‌دوم‌فروشی گرفته تا جواهرفروشی. یکی از مهم‌ترین بازارهای خیابانی وین به اسم برونمارکت هم توی همین خیابان است، اما توی آن بیش‌تر میوه و سبزی می‌فروشند و شاید زیاد به درد یک توریست نخورد، هرچند دیدنی است. توی خیابان جوزفشتاتر همه‌جور محصولی می‌بینید، از مبلمان مدرن و امروزی گرفته تا صفحه‌های موسیقی.

- کولمارکت

کولمارکت از آن خیابان‌های خرید پر زرق و برق وین است که حتی اگر پولتان به خرید از آن نرسد، به تماشا می‌ارزد. اما ناامید نشوید. فروشگاهی توی این خیابان هست که به کار هر توریستی می‌آید. فروشگاه فرایتاگ اند برنت که مخصوص فروش نقشه‌ها و راهنماهای توریستی است. این‌جا بهترین و دقیق‌ترین نقشه‌ها و راهنماهای توریستی وین و دیگر نقاط جهان را پیدا می‌کنید که سفر را برایتان شیرین و آسان می‌کنند. این فروشگاه دوشنبه تا جمعه از ۹ صبح تا ۷ شب و شنبه‌ها هم تا ۶ عصر باز است. با خط U3 متروی وین (ایستگاه هرنگاسه) و اتوبوس‌های 2A و 3A می‌توانید خیلی راحت به کولمارکت بیایید.

- کارتنر اشتراسه

هرچند این خیابان کمی از روزهای اوجش فاصله گرفته، اما هنوز هم مهم‌ترین و شلوغ‌ترین خیابان خرید اینرشتات است و خیلی از وینی‌ها و توریست‌ها برای خرید به این خیابان می‌آیند.

- اشتفان پلاتز

اشتفان پلاتز قلب وین تاریخی است؛ میدانی که مهم ترین گذرگاه ها و پیاده راه های شهر از آن می گذرند و کلیسای اشتفاندوم هم در آن قرار گرفته است. علاوه بر این، کاخ الیزابت که حالا به موزه ی کلیسای جامع و اسقف نشین وین تبدیل شده و ساختمان مدرن هاس هاوس را هم در این میدان می بینید. این جا بهترین نقطه برای شروع گردش در وین است و در تمام سال هنرمندان خیابانی جورواجور در آن برنامه اجرا می کنند. اگر هم از هیاهوی میدان خسته شدید، چند دقیقه پیاده بروید تا به خیابان های آرام و زیبای پشت میدان و کافه هایشان برسید.

کلیسای جامع سنت اشتفان یا اشتفاندوم

معروف ترین و زیباترین سازه ی وین شاه کار گوتیک اشتفاندوم است که وینی ها به آن اشتفه می گویند. کلیسای اصلی را در قرن ۱۲ میلادی ساخته اند، اما حالا فقط دروازه ی عظیم غربی و برج های کافران یا هایدن تورمه از آن دوران باقی مانده اند که هر دو سبک رومانسک دارند. در سال ۱۳۵۹ میلادی کار تغییر ظاهر کلیسا به سبک گوتیک را شروع کردند. مهم ترین شاخصه ی کلیسا برج جنوبی آن است که ۱۳۶٫۷ متر ارتفاع دارد و ۷۵ سال طول کشید تا آن را بسازند. گرچه باید از ۳۴۳ پله بالا بروید تا به بالای برج برسید، اما منظره ی آن بالا به زحمتش می ارزد. قرار بود که برج شمالی هم مثل همین برج بسازند، اما جیب امپراتوری خالی بود و بعد هم سبک گوتیک از مد افتاد. به همین دلیل، قبه ی برج شمالی را در سال ۱۵۷۹ به سبک دوره ی رنسانس ساختند و در سال ۱۹۵۲ هم بزرگ ترین ناقوس اتریش را بالای این برج نصب کردند که خدا را شکر آسانسور دارد.

- موزه ی کلیسای جامع و اسقف نشین وین

ساختمان موزه، قبلاً کاخ الیزابت بوده است، اما حالا یکی از عظیم ترین موزه های آثار هنری مذهبی در جهان است و تعدادی از برجسته ترین شاهکارهای هنری را در خود جای داده است. اگر به هنرهای مذهبی علاقه دارید، این موزه را از دست ندهید.

- هافبورگ

هافبورگ مجموعه ای است از کاخ های تاریخی بازمانده از اوج شکوه و قدرت امپراتوری خاندان هابسبورگ که بیش از شش قرن حاکم اتریش بودند. این مجموعه حالا دفتر ریاست جمهوری اتریش و چندین موزه را در خود جای داده است. تنوع معماری کاخ های هافبورگ بیش از همه مدیون جاه طلبی شاه های خاندان هابسبورگ است که دوست نداشتند در کاخ های پدران شان زندگی کنند و وقتی به تخت می نشستند، برای خودشان کاخ تازه ای می ساختند تا قدرت و ثروتشان را به رخ بقیه ی اروپایی ها بکشند. قدیمی ترین بخش مجموعه شوابنر هوف است؛ حیاطی کوچک که عمرش به قرن ۱۳ میلادی برمی گردد و به کلیسای کاخ و خزانه ی امپراتوری راه دارد. مجموع ساختمان های دور این حیاط را آلت هبورگ یا کاخ قدیمی می نامند.

یک حیاط بزرگ تر هم به شوابنر هوف وصل است که ایندر بورگ نام دارد و بیش تر بازدیدکنندگان هافبورگ از این حیاط وارد مجموعه می شوند. وسط این حیاط، بنای یادبود امپراتور فرانز را می بینید که ورودی اصلی آپارتمان های کیصر هم هست. این مجموعه بخش های دیگری مثل میدان جوزف پلاتز، کاخ جدید و بناهای یادبود شاهزاده یوژین از ساوی و آرشیدوک کارل را هم در خود جای داده است.

- آپارتمان های کیصر

این آپارتمان ها که جزو مجموعه ی هافبورگ هستند، زمانی سکونت گاه رسمی امپراتور فرانز جوزف اول و همسرش الیزابت بوده اند. شش اتاق اول، یا موزه ی سیسی، به یادگارهای محبوب ترین امپراتریس اتریش، الیزابت یا به قول نزدیکانش سیسی، اختصاص دارند. بعد به اتاق های خود فرانز جوزف، ناهارخوری و اتاق کار کیصر می رسید.

- رینگ اشتراسه

رینگ اشتراسه یا، به قول وینی ها، رینگ بلواری پهن و پر درخت است که بخش بزرگی از شهر داخلی را در بر گرفته و در واقع آن را جای دیوارهای قدیمی شهر ساخته اند. این جا پر است از شاهکارهای معماری و کافی است کمی در آن قدم بزنید تا تاریخ معماری اروپا را مرور کنید. معماری اعجاب انگیزی که امروز در رینگ می بینید حاصل تلاش های فرانز جوزف اول است. استحکامات دفاعی این منطقه را در قرن شانزدهم ساخته بودند، اما جوزف فرانز بود که در سال ۱۸۵۷ تصمیم گرفت این استحکامات را خراب کند و به جای آن ها ساختمان های باشکوهی بسازد که اقتدار و ثروت خاندان هابسبورگ را نشان بدهند. بلوار را بین سال های ۱۸۵۸ و ۱۸۶۵ ساختند و در دهه های بعد هم ساخت و ساز در آن ادامه داشت، هرچند جنگ جهانی اول باعث شد بخشی از طرح های امپراتور هرگز عملی نشوند.

مهم ترین قسمت بلوار فاصله ی کم تر از دو کیلومتری میان دانشگاه و تالار اپراست. پیش نهاد می کنیم در این فاصله پیاده روی کنید تا زیبایی رینگ را درک کنید. اما اگر زیاد اهل پیاده روی نیستید، دوچرخه و تراموا هم گزینه های خوبی هستند.

- گونست هیستوریشز موزیوم (موزه ی تاریخ هنر)

موزه ی تاریخ هنر در رینگ اشتراسه از زیباترین موزه های اروپا و حتی جهان است. هابسبورگ ها مجموعه دارانی بزرگ بودند و وسعت قلمرو ی آن ها باعث می شد گذار بسیاری از آثار مهم هنری به وین بیفتد. خود ساختمان موزه را هم طوری ساخته اند که بازتابی از زیبایی گنجینه هایش باشد. روی دیوار بالای طاقی ها پرتره های مشهورترین هنرمندانی را می بینید که آثارشان را در این موزه به نمایش گذاشته اند؛ هنرمندانی مثل رامبراند و رافائل. غیرممکن است که کل موزه را در یک روز ببینید، بنابراین بهترین کار این است که یک راست به بخشی بروید که برایتان جالب تر است.

در جناح غربی طبقه ی هم کف، که وقتی وارد می شوید در سمت راستان است، آثاری از مصر، یونان و روم را نمایش می دهند و در جناح شرقی هم مجموعه ای از مجسمه ها و آثار تزئینی هنرمندان اتریشی دوره ی باروک، رنسانس و سده های میانه را می بینید.

گالری طبقه ی اول مهم ترین بخش موزه است که آثار نقاشانی مثل بروگل، دورر، روبنس، رامبراند، ون دایک، کواچیو، کاولتو و خیلی های دیگر را نمایش می دهد. جناح شرقی این طبقه را به نقاشان آلمانی، هلندی و فلمیش اختصاص داده اند و جناح غربی را هم به نقاشانی مثل تیتین، رافائل، تیتورتو و برناردو بلوتو. در جناح غربی، پرتره هایی را هم که نقاشان مختلف از هابسبورگ ها کشیده اند می بینید.

- موزیومس کوارتیه (محلای موزه‌ها)

گرچه این مجموعه کار خود را از سال ۲۰۰۱ آغاز کرده، اما به خاطر موزه‌های عالی، کافه‌های بی‌نظیر و فضاهای عمومی دل‌نشینش از محبوب‌ترین دیدنی‌های وین است. مجموعه را جایی ساخته‌اند که قبلاً اصطبل‌های شاه بوده‌اند؛ درست پشت موزه‌ی تاریخ هنر. ساخت این مجموعه‌ی جدید را در سال ۱۹۹۸، بعد از بحث‌های زیاد موافقان و مخالفان، آغاز کردند و در سال ۲۰۰۱ با صرف هزینه‌ی ۱۴۵ میلیون یورو به پایان رسید. این‌جا، با بیش از شصت هزار مترمربع فضای موزه‌ای، هشتمین مجموعه‌ی فرهنگی بزرگ جهان است و موزه‌ی لئوپولد (شامل آثار هنری قرن نوزدهم و دوره‌ی مدرن اتریش)، موزه‌ی هنر مدرن (مجموعه‌ای از آثار هنری برتر وین در قرن بیستم)، تالار هنر (سالن‌هایی برای نمایش هنر معاصر ملی و بین‌المللی)، موزه‌ی تزویم (مرکزی برای نشست‌های هنری و علمی با بازی‌های گوناگون برای کودکان)، مرکز معماری وین (با یک کتابخانه، نمایش‌گاه‌هایی درباره‌ی دستاوردهای معماری جهان و یک کافه)، تانترکوارتیه (مرکز هنرهای نمایشی معاصر) و چند کافه را در خود جای داده است.

- پارک و مرکز تفریحی پراته

پارک‌ها مهم‌ترین جاذبه‌های گردش‌گری محله‌ی لئوپولدشتات هستند. پراته واژه‌ای است که وینی‌ها برای اشاره به وورشتل پراته، یکی از محبوب‌ترین پارک‌های تفریحی شهر، و پارک جنگلی سرسبزی که در حاشیه‌اش قرار گرفته است از آن استفاده می‌کنند. وورشتل پراته، یا همان فولکس پراته، پارک سرگرمی بزرگی با همه‌جور بازی است، از چرخ و فلک گرفته تا دستگاه‌های اعصاب‌سنج، ماشین برقی، اتومبیل‌های مسابقه‌ای و تونل وحشت و البته کیوسک‌هایی برای فروش هات‌داگ و پشمک. یک مینی قطار هم این‌جا هست که شما را تا استادیوم ارنشت هاپل در ۴ کیلومتری پارک می‌رساند. قیمت بلیت‌های بازی‌های مختلف هم بین ۱ تا ۵ یوروست.

اما شاید زیباترین بخش پراته پارک جنگلی آن باشد که استفاده از آن رایگان است. این فضای ۶۰ کیلومترمربعی در قدیم شکارگاه سلطنتی جوزف دوم بوده و از سال ۱۷۶۶ مردم عادی هم می‌توانند از آن استفاده کنند. امروزه وینی‌ها گروه گروه در این پارک می‌دوند، قدم می‌زنند، دوچرخه‌سواری و اسکی‌سواری می‌کنند یا حمام آفتاب می‌گیرند. با این حال، هنوز هم می‌شود گوشه‌های دنجی توی پارک پیدا کنید و از طبیعت لذت ببرید.

- هرگسکیشتلیکس موزیوم (موزه‌ی تاریخ نظامی)

بعد از اعتراضات آزادی‌خواهانه‌ی مردم اتریش در ۱۸۴۸، فرانز جوزف اول تصمیم گرفت توان نظامیش را بیش‌تر کند. به همین دلیل، دستور داد مجموعه‌ی آرسنال را بسازند که شامل چند سربازخانه‌ی بزرگ و انبار مهمات بود. این مجموعه را در ۱۸۵۶ به سبک بیژانسی نو ساختند و ظاهراً بیش‌تر شبیه قلعه بود. در همان زمان، فرانز جوزف موزه‌ی تاریخ نظامی را هم در این مجموعه ساخت که حالا قدیمی‌ترین موزه‌ی عمومی وین به شمار می‌رود. این‌جا می‌توانید انواع جنگ‌افزارهای دوره‌های مختلف تاریخی را ببینید. ساختمان خود موزه هم تماشایی است.

- اشلوس پلودیره

پلودیره از زیباترین کاخ‌های باروک جهان است. این کاخ را برای شاه‌زاده یوچین ساوی ساخته بودند، کسی که با شکست دادن در سال ۱۷۱۸ ترک‌های عثمانی قهرمان اتریشی‌ها شد. کاخ دو بخش اصلی دارد: اونترس پلودیره (پلودیره‌ی سفلی) که در سال‌های ۱۷۱۴ تا ۱۷۱۶ آن را ساختند و اُپرس پلودیره (پلودیره‌ی علیا) که تاریخش به سال‌های ۱۷۲۱ تا ۱۷۲۳، یعنی بعد از پیروزی‌های بزرگ یوچین، برمی‌گردد. از ما می‌شنوید، دیدن اُپرس پلودیره را هر جور شده توی برنامه‌ی سفرتان بگذارید.

- اشلوس شونبرون

اتاق‌های سلطنتی کاخ شونبرون بی‌نظیرند و حتی آپارتمان‌های قصر در هافبورگ به گرد پاشان هم نمی‌رسند. کاخ را امپراتور ماتپاس دور چشمه‌ای ساخت که هنگام شکار پیدا کرد و بعدتر فریباند دوم در سال ۱۶۳۷ آن را کامل کرد. ترک‌ها، در نبرد وین، این کاخ را ویران کردند. اما لئوپولد اول دوباره یک کاخ تابستانی آن‌جا ساخت. وقتی ماریا ترزا به تخت نشست، شونبرون را اقامت‌گاه خانواده‌ی سلطنتی کرد و دستور داد آن را بزرگ‌تر کنند. کارل اول، آخرین پادشاه خاندان هابسبورگ هم در سال ۱۹۱۸ در همین کاخ از سلطنت کناره گرفت.

از ۱۴۴۱ اتاق کاخ مردم فقط می‌توانند از ۴۰ اتاق بازدید کنند. برای تماشای کاخ، دو گزینه دارید: یکی گزند تور یا تور بزرگ که در آن هر ۴۰ اتاق، از جمله آپارتمان‌های فرانز جوزف و همسرش الیزابت و اتاق‌های کار ماریا ترزا و شوهرش فرانز اشتفان، را می‌بینید و یکی هم امپریال تور که بازدیدکنندگان را به ۲۲ اتاق، شامل اتاق‌های کار ماریا ترزا و شوهرش فرانز اشتفان، می‌برد. هر دو تور راه‌نمای شنیداری دارند، اما گزند تور راه‌نمای انسانی هم دارد.

چون تعداد بازدیدکنندگان زیاد است، روی بلیت‌ها زمان آغاز تور را می‌نویسند و چون ممکن است بین رسیدنشان به موزه و زمان آغاز تور فاصله‌ای باشد، بهتر است اول بلیت بخرید و بعد در آن فاصله در باغ کاخ گشتی بزنید.

اوج زیبایی کاخ را در گالری بزرگ می‌بینید. نزدیک این گالری اتاقی هست که جلسه‌های دولتی محرمانه‌ی دوران ماریا ترزا را آن‌جا برگزار می‌کرده‌اند. کاخ اتاق جالبی به اسم اتاق میلیون‌ها هم دارد که ماریا ترزا به اندازه‌ی اسمش پول پایش ریخت. توی این اتاق، مینیاتورهای هنرمندان ایرانی را هم می‌بینید.

در سال ۱۷۷۹، جوزف دوم بازدید از باغ‌های کاخ را برای مردم آزاد کرد و بین سال‌های ۱۷۷۲ تا ۱۷۸۰ هم نماهایی مشابه خرابه‌های روم، آب‌نمای نپتون و بنای گلوریت به این باغ‌ها اضافه کردند.

- آلبرتینا

این‌جا زمانی اقامت‌گاه مهمانان خاندان هابسبورگ بوده است و امروز محلی است برای نمایش بزرگ‌ترین مجموعه‌ی آثار گرافیکی در دنیا. آلبرتینا را در سال ۱۷۶۸ داماد ماریا ترزا ساخت و حالا مجموعه‌ای حیرت‌انگیز از یک و نیم میلیون اثر هنری چاپی و پنجاه‌هزار نقاشی، از جمله ۱۴۵ اثر دورر، ۴۳ اثر رافائل و ۷۰ اثر رامبراند، را در خود جای داده است. آثاری از لئوناردو داوینچی، پیترو پل روبنس، یابلو پیکاسو و دیگر هنرمندان مشهور را هم این‌جا می‌بینید. به علت تعداد زیاد اقلام این کلکسیون هر بار فقط بخش کوچکی از آن‌ها را نمایش می‌دهند. در واقع، هر دوره‌ی سه ماهه در این موزه به یک موضوع یا هنرمند اختصاص دارد.

- کتابخانه‌ی ملی

این کتابخانه زمانی کتابخانه‌ی امپراتوری بوده و اکنون بزرگ‌ترین کتابخانه‌ی وین است. مهم‌ترین جاذبه‌ی کتابخانه سالن بزرگ پروتکسال است که دستور ساختش را کارل ششم داد. وقتی کار را شروع کردند، معمارش، فیشر فون اراخ، مرد و پسرش جوزف کار ساختش را ادامه داد و آن را در سال ۱۷۲۵ کامل کرد. وسعت این سالن را وقتی درک می‌کنید که بدانید دویست‌هزار جلد کتاب در آن وجود دارد؛ کتاب‌های بزرگی با جلد چرمی. کتاب‌های نایاب قدیمی را هم که عمر بیش‌ترشان به قرن پانزدهم برمی‌گردد، در ویتترین‌های شیشه‌ای خواهید دید. مجسمه‌ای از کارل ششم هم زیر گنبد مرکزی کتابخانه است.

سبک آشپزی وین، مثل آشپزی کل اتریش، از سبک آشپزی کشورهایی که در گذشته جزو امپراتوری بوده‌اند تأثیر گرفته است، مخصوصاً از سبک پخت و پز در جنوب آلمان. رد قرن‌ها تعامل با اروپای مرکزی و اروپای شرقی را هم هنوز می‌توانید در آشپزخانه‌ی وینی‌ها ببینید. غذاهای وینی خوش‌مزه اما خیلی سنگین هستند، چون گوشت، مخصوصاً گوشت گوساله، ماده‌ی اصلی بیش‌تر آن‌هاست.

اگر گیاه‌خوار نیستید، در وین باید شنی‌تسل وینی را حتماً امتحان کنید. وینی‌های اصیل این شنی‌تسل را با ورق‌های نازک گوشت گوساله درست می‌کنند، هرچند در بعضی از رستوران‌ها ممکن است از گوشت‌های دیگر استفاده کنند. دیگر پای ثابت بیش‌تر منوهای رستوران‌های وین گولاش است؛ خوراکی تاس‌کباب‌مانند که در آن گوشت گوساله را با سس پاپریکای تند مزه‌دار می‌کنند. کنودل هم یکی از غذاهای اصلی است؛ نوعی پیراشکی که با خمیری از سیب‌زمینی یا آرد درست می‌کنند و با مواد خوراکی ترش یا شیرین آن را پر می‌کنند.

وینی‌ها هم مثل بقیه‌ی اتریشی‌ها میانه‌ی خوبی با دسر‌ها و شیرینی‌ها دارند. اشترودل سیب دسر محبوب وینی‌هاست و راه گریزی از آن ندارید. پالچینکن هم نوعی پن‌کیک نازک و لطیف است که مثل کنودل می‌توانید آن را با مواد شیرینی مثل انواع مربا نوش جان کنید، یا با گوشت. در تابستان که میوه‌های رنگارنگ به بازار می‌آیند، ماریلن‌کنودل یا کنودل زردآلو دسر پر مشتری بیش‌تر رستوران‌های وین است. در پاییز، فصل کدو تنبل و قارچ‌ها، می‌توانید غذاهایی با آیرش‌وامرل یا همان قارچ قیفی و سوپ کدو تنبل را در رستوران‌ها پیدا کنید. اوایل نوامبر هم رستوران‌های وین به مناسبت روز سنت مارتین غاز بریان سرو می‌کنند. در روزهای کریسمس هم غذاهایی با انواع ماهی رونق می‌گیرند.

وینی‌ها خیلی به ناهار اهمیت می‌دهند و رستوران‌های وین هم برای ناهار سنگ تمام می‌گذارند. خیلی از رستوران‌ها یک منوی کامل (Mittagsmenü) برای ناهار دارند که شامل سالاد یا سوپ و یک غذای اصلی با قیمتی بسیار مناسب می‌شود. ظهرها معمولاً رستوران‌ها خیلی شلوغ هستند. بیش‌تر وینی‌ها صبحانه را در خانه می‌خورند، اما روزهای تعطیل ماجرأ فرق می‌کند. مردم برای صبحانه هم به رستوران‌ها می‌آیند و توی خیلی از رستوران‌ها جای خالی پیدا نمی‌کنید، مخصوصاً در ناشمارکت، بازار اصلی مواد غذایی وین.

در بیش‌تر رستوران‌های محله‌های توریستی می‌توانید از پیش‌خدمت بخواهید منوی انگلیسی برایتان بیاورد. خیلی از رستوران‌ها غذای روز دارند که نامش را یا روی تخته‌ای بر دیوار می‌نویسند یا در منو. این غذا معمولاً بهترین غذای رستوران است، گرچه خیلی وقت‌ها در منوی انگلیسی خبری از آن نیست. بنابراین از پیش‌خدمت درباره‌اش سؤال کنید. رستوران‌های وین معمولاً قیمت نان را جدا از غذا حساب می‌کنند، حتی اگر آن را توی سبدی روی میز گذاشته باشند. این‌جا هم انعام دادن، مثل اروپا و آمریکا، وظیفه‌ی مشتری است و مقدار انعام هم حدود ۱۰ درصد صورت‌حساب است.

اگر دوست دارید در وین غذاهای کشورهای دیگر را امتحان کنید، بهترین راهش این است که به محله‌های داخل گورتل سری بزنید؛ جایی که سال‌ها سبک‌های مختلف آشپزی را به وینی‌ها معرفی کرده و غذاهای ایرانی، چینی، ژاپنی، ایتالیایی، فرانسوی، آلمانی و صد البته غذاهای اتریشی را در آن پیدا می‌کنید.

ناشمارکت، بازار اصلی مواد غذایی وین، توی همین منطقه است و خیلی از رستوران‌ها را در آن پیدا می‌کنید؛ آن قدر که نمی‌دانید کدامشان را انتخاب کنید. سامراستیج در ساحل رود دانوب هم بخش دیگری از این منطقه است که تابستان‌ها رستوران‌ها و غرفه‌های غذایی آن از شلوغ‌ترین جاهای وین هستند. این رستوران‌ها معمولاً از ساعت ۵ عصر تا ۱ بعد از نیمه‌شب باز هستند و می‌توانید با خط U4 مترو به این محله بروید.

غذاهای خیابانی

محبوب‌ترین غذای سریایی وین سوسیس و هات‌داگ است که کیوسک‌هایش را همه‌جای شهر می‌بینید. بعضی وی‌ها فرانکفورت را ترجیح می‌دهند و خیلی‌های دیگر هم بوسنا را که پیاز و ادویه‌ی کاری هم دارد. سوسیس پنی‌ری هم خیلی محبوب است.

در وین، ارزان‌ترین راه تهیه‌ی فست‌فود (و شاید تنها راهی که یک یورو بیش‌تر خرج ندارد) این است که از یک سوپرمارکت ساندویچ اتریشی بخرید. توی سوپرمارکت‌ها انواع فرآورده‌های گوشتی، پنیر و نان را چیده‌اند و شما می‌توانید با اشاره به موادی که دوستشان دارید مخلفات ساندویچتان را انتخاب کنید یا حداکثر پولی را که می‌خواهید برای ساندویچ بدهید به فروشنده بگویید تا ساندویچ را برایتان آماده کند. تازگی، کیفیت و تمیزی مواد غذایی این سوپرمارکت‌ها معمولا بهتر از کیوسک‌های خیابانی است.

راه دیگر تهیه‌ی غذای ارزان این است که به نان‌فروشی‌های شهر بروید. این مغازه‌ها فرآورده‌های نانی رنگارنگ، از نان دارچینی گرفته تا انواع پیتزا، را با قیمت بسیار مناسب می‌فروشند. بیش‌تر نان‌فروشی‌ها قهوه و اسپرسو هم دارند و در آن‌ها می‌توانید یک صبحانه‌ی سریایی خوب و ارزان بخرید.

توی وین یک رستوران زنجیره‌ای توریستی - خانوادگی به اسم وینه‌والد (Wienerwald) هم هست که همه‌جای شهر شعبه دارد و قیمت سوپش بین ۳ تا ۴ یورو و قیمت غذای کاملش هم ۱۵ یورست. خوراک جوجه‌ی این رستوران معروف است، اما غذاهای دیگری هم دارد.

رستوران‌ها

- فیگلمولر

وینی‌ها علاقه‌ی عجیبی به این رستوران دارند. این‌جا بزرگ‌ترین، و آن‌طور که خیلی‌ها می‌گویند، بهترین شنیسل‌های وین را دارد. از آن‌جا‌هایی است که توریست‌ها هم زیاد سراغش می‌روند و دکوری روستایی دارد. این‌جا قیمت غذای اصلی، بدون نوشیدنی، بین ۶/۵ تا ۱۴ یوروست.

ساعت کار: هر روز ۱۱ صبح تا ۱۰:۳۰ بعدازظهر. رستوران در ماه اوت تعطیل است.

تلفن: ۵۱۲۶۱۷۷

نشانی: منطقه‌ی یک، وول‌تزیله، شماره‌ی ۵. اتوبوس خط 1A.

- ایمرؤل

با این که منوی رستوران هر روز تغییر می‌کند، اما همیشه بهترین غذاهای اتریشی و رد پای از آشپزی آسیایی و ایتالیایی را در این منو می‌بینید. ایمرؤل فضایی راحت و خودمانی دارد و تابستان‌ها هم میزهایش را در میدان فرانزیسکائر می‌چیند. قیمت غذاهای اصلی این رستوران بین ۸ تا ۱۵ یورو و قیمت غذاهای منوی ناهار هم بین ۷ تا ۹ یوروست.

ساعت کار: هر روز ظهر تا نیمه‌شب

تلفن: ۵۱۳۵۲۸۸

نشانی: منطقه‌ی یک، وایبورگاسه، شماره‌ی ۱۷. ایستگاه اشتفان‌پلاتز در خطوط U1 و U3 مترو.

- گرایچن‌بایسل

این‌جا قدیمی‌ترین مهمان‌خانه‌ی وین است که عمرش به سال ۱۴۴۷ میلادی برمی‌گردد. گرایچن‌بایسل زمانی پاتوق بتهوون، شوپرت و برامس بوده و به همین خاطر پای ثابت برنامه‌ی خیلی از توریست‌هاست. همه‌ی غذاهای کلاسیک وینی را در منوی این رستوران پیدا می‌کنید و تابستان‌ها هم می‌توانید در باغ سرسبز غذا بخورید. قیمت غذاهای اصلی رستوران هم بین ۱۱ تا ۲۴ یوروست.

ساعت کار: هر روز ۱۱ صبح تا بعد از نیمه‌شب

تلفن: ۵۳۳۱۹۷۷

نشانی: منطقه‌ی یک، فلایشمارکت، شماره‌ی ۱۱. ایستگاه شوپن‌پلاتز در خطوط U1 و U4 مترو، ایستگاه‌های N، 1، 2، 21 تراموا.

ترنسپو‌سکی

ترنسپو‌سکی شاید بهترین ساندویچ‌فروشی اتریش در ۱۰۰ سال گذشته باشد؛ جایی که کافکا هم مشتری ثابتش بود. می‌توانید از ۲۱ نوع ماده‌ی غذایی موجود، مثل پاپریکا، ماهی‌تن با تخم‌مرغ، سالمون و شاه‌ماهی سوئدی، ماده‌ی دل‌خواهتان را انتخاب کنید تا با نان منتخب خودتان یا بدون نان بخورید یا از ساندویچ‌های آماده‌ی رستوران یکی را انتخاب کنید. این‌جا یکی از ۷ شعبه‌ی ترنسپو‌سکی در وین است و قیمت ساندویچ‌هایش از ۳ یورو به بالاست.

ساعت کار: دوشنبه تا جمعه ۸:۳۰ صبح تا ۷:۳۰ شب، شنبه‌ها ۹ صبح تا ۵ بعدازظهر

تلفن: ۵۱۲۳۳۹۱

نشانی: منطقه‌ی یک، دوروتی‌گراسه، شماره‌ی ۱. ایستگاه اشتفان‌پلاتز در خطوط U1 و U3 مترو.

رستوران روزنبرگر مارکت

در این بوفه‌ی وینی انواع پاستا، گوشت‌های پخته، سالادها، آب‌میوه‌های تازه و دسر‌ها را پیدا می‌کنید. غذاهای این رستوران هم خوب و شکم‌پرکن هستند، هم ارزان. اما یادتان باشد که مخلفاتی مثل نان و کره صورت‌حساب را کمی گران می‌کنند. این‌جا صندلی‌های زیادی هم برای نشستن دارد و قیمت یک وعده غذای کامل دور و بر ۱۰ یورو تمام می‌شود.

ساعت کار: ۱۰:۳۰ صبح تا ۱۱ شب.

تلفن: ۵۱۲۳۴۵۸

نشانی: منطقه‌ی یک، میسیدرگاسه، شماره‌ی ۲. ایستگاه کارل‌پلاتز در خط U1، U2 و U4 مترو، خط 3A اتوبوس، ایستگاه‌های D، J، 1، 2، 61 و 62 تراموا.

سوهو

سوهو غذاخوری معروف منطقه‌ی هافبورگ است که غذاهایی عالی با قیمت مناسب دارد. این‌جا دو منوی روزانه دارد: منوی غذاهای گوشتی و منوی غذاهای گیاهی. بنابراین، اگر از رستوران‌های حلال دور بودید، می‌توانید از منوی گیاهی سوهو استفاده کنید. بیش‌تر غذاهای سوهو اروپایی هستند، اما گاهی یکی دو غذای آسیایی هم در منو می‌بینید. میزهای چوبی ساده و چند تابلوی نقاشی روی دیوار فضایی دل‌نشین در سوهو ساخته‌اند و کارکنانش هم خوش‌خلق هستند. قیمت غذاهای منو بین ۴/۹ تا ۵/۴ یوروست.

ساعت کار: دوشنبه تا جمعه ۹:۳۰ صبح تا ۴ بعدازظهر.

تلفن: ۰۶۷۶-۳۰۹۵۱۶۱

نشانی: منطقه‌ی یک، جوزف‌پلاتز، شماره‌ی ۱. ایستگاه کارل‌پلاتز در خط U1، U2 و U4 مترو، ایستگاه‌های D، J، 1، 2، 62 و 65 تراموا.

ماشو ماشو

ماشو ماشو فضا و غذاهای شرقی دارد. این‌جا بهترین فلافل، حمص و سالادهای خاورمیانه‌ای وین را پیدا می‌کنید. میز و صندلی‌های رستوران زیاد نیستند و بهتر است غذا را با خودتان ببرید. اما ماشو ماشو یک شعبه در نوباکاسه (منطقه‌ی ۷ وین) دارد که با این که از مرکز شهر کمی دور است، اما جای بیش‌تری برای نشستن دارد. یک وعده غذا در ماشو ماشو بین ۳ تا ۸ یورو پایتان در می‌آید.

ساعت کار: یک‌شنبه تا چهارشنبه: ۱۱:۳۰ صبح تا نیمه‌شب، پنج‌شنبه تا شنبه: ۱۱:۳۰ صبح تا ۴ بعد از نیمه‌شب.

تلفن: ۵۳۳۲۹۰۴

نشانی: منطقه‌ی یک، رابنشتایگ، شماره‌ی ۸. ایستگاه شوپن‌پلاتز در خط U1 و U4 مترو، ایستگاه‌های N، 1، 2 و 21 تراموا.

هاله

این‌جا رستوران تالار هنر وین است و فضای داخلی جالبی دارد. توریست‌ها و وینی‌ها طرف‌دار انواع پیش‌غذا، پاستا، سالاد و غذاهای آسیایی هاله هستند و تابستان‌ها سخت می‌شود میزی توی هاله پیدا کرد. قیمت منوی ناهار هاله ۷ یوروست و قیمت غذاهای اصلی آن هم از ۷ یورو به بالا.

ساعت کار: ۱۰ صبح تا ۲ بعد از نیمه‌شب.

تلفن: ۵۳۳۷۰۰۱

نشانی: منطقه‌ی ۷، موزیومس‌پلاتز، شماره‌ی ۱. ایستگاه موزیومس‌کوآرتیه در خط U2 و ایستگاه فولکس‌تئاتر در خط U2 و U3 مترو.

شماره های قبلی کتاب های الکترونیکی راهنمای سفری دیگر را دریافت کرده اید؟

دانلود رایگان در:

safaridigar.com/download

تماس با آژانس سفری دیگر

تلفن تماس:

021 – 88 85 10 80

پست الکترونیک:

info@safaridigar.com

وب سایت:

www.safaridigar.com

آدرس:

تهران، خیابان میرزای شیرازی، بالاتراز کریمخان، بین کوچه 4 و 6، پلاک 76، طبقه دوم